

RAPORT Z WIZYTACJI (ocena programowa)

**dokonanej w dniach 14-15 maja 2014 r. na kierunku „rzeźba”
prowadzonym w obszarze sztuki na poziomie jednolitych studiów magisterskich
o profilu ogólnoakademickim realizowanych w formie studiów stacjonarnych
na Wydziale Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku**

**przez zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej w składzie:
przewodniczący: prof. dr hab. Paulina Komorowska-Birger – ekspert PKA
członkowie: prof. Zygmunt Rafał Strent – ekspert PKA
prof. Józef Sękowski – ekspert PKA
mgr Wioletta Marszelewska – ekspert PKA ds. formalno-prawnych
Złata Liwińska – ekspert PKA ds. studenckich**

Krótką informacją o wizytacji.

Ocena jakości kształcenia na kierunku „rzeźba” prowadzonym na Wydziale Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2013/2014. Polska Komisja Akredytacyjna po raz drugi oceniała jakość kształcenia na ww. kierunku.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Raport Zespołu wizytującego został opracowany po zapoznaniu się z przedłożonym przez Uczelnię raportem samooceny oraz na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, spotkań i rozmów przeprowadzonych z władzami Uczelni i Wydziału, pracownikami i studentami ocenianego kierunku, hospitacji zajęć, przeglądu infrastruktury dydaktycznej oraz oceny losowo wybranych prac dyplomowych.

Władze Uczelni i Wydziału stworzyły bardzo dobre warunki do pracy Zespołu wizytującego.

Załącznik nr 1 Podstawa prawna wizytacji

Załącznik nr 2 Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego.

1. *Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku sformułowana przez jednostkę¹.*

1) *Koncepcja kształcenia nawiązuje do misji Uczelni oraz odpowiada celom określonym w strategii jednostki,*

Zgodnie § 35 ust. 1 pkt 2 Statutu Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku do zadań Senatu Uczelni należy uchwalanie opracowanej przez Rektora strategii rozwoju uczelni. Strategia Uczelni została określona – zgodnie z przepisami Statutu – Uchwałą Nr 141/2012 Senatu Akademii Sztuk Pięknych z dnia 24 października 2012 r. *w sprawie przyjęcia Planu rozwoju Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku na lata 2012-2016*. W czasie wizytacji przedstawiono protokół z posiedzenia Senatu wraz z listą obecności w powyższej sprawie. Misję Uczelni określa statut przyjęty uchwałą Senatu nr 117/2012 z dnia 1 marca 2012 r. *w sprawie przyjęcia Statutu Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku*.

Strategia oraz misja rozwoju Wydziału Rzeźby i Intermediów została przyjęta uchwałą Rady Wydziału z dnia 21 września 2012 r.

Kulturotwórcza rola jednostki, sformułowana w koncepcji kształcenia, jest ściśle związana z misją i strategią Uczelni, stanowiąc jej zasadniczy moduł. W wypracowanej przez dziesięciolecie idei równowagi ogólnego kształcenia artystycznego i realizowanej przez inne jednostki nowoczesnej dydaktyki kształtującej kwalifikacje zawodowe *sensu stricto* (architektura wnętrz, grafika projektowa, wzornictwo), Wydziałowi Rzeźby powierzono zadania bez mała podstawowe. Właściwie prowadzone zajęcia kształtujące kulturę form przestrzennych, wzbogacone możliwością rozwijania awangardowych środków wyrazu, stanowią o wysokiej pozycji Wydziału i Uczelni, odnoszonej do skali całego kraju. Uzyskana po poprzedniej wizycie zespołu PKA ocena wyróżniająca obligowała jednostkę do szczególnej staranności, aby tę opinię podtrzymać. Mimo licznych, naturalnych i losowych zmian personalnych, mimo burzliwego rozwoju środowiska technicznego i przewartościowania systemu aksjologicznego, jednostka zdaje się utrzymywać wysoką renomę, dając dowód, że atrakcyjny program dydaktyczny i jego sumienna realizacja są najlepszym lekarstwem na kłopoty niesione przez niż demograficzny.

Podstawową zaletą realizowanego tutaj programu jest właściwa sekwencja działań dydaktycznych, prowadzących od klasycznych podstaw warsztatu rzeźbiarskiego po najbardziej wyrafinowane, współczesne formy wyrazu. Służą mu również właściwie

¹

Punkty 1 – 8 wraz z podpunktami odpowiadają kryteriom określonym w statucie Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

budowane kwalifikacje intelektualne, rozbudzanie ambicji twórczych i wspieranie możliwie wczesnej samodzielności artystycznej absolwentów. Konsekwencją jest liczna ich obecność wśród elity twórczej sztuk wizualnych i zróżnicowany, lecz silny rozgłos aktywności. Warto pamiętać, że absolwenci wizytowanej jednostki swoją aktywnością mocno zaznaczyli się w polskiej i międzynarodowej sztuce współczesnej – której obiektywną wartość i tak będzie można ocenić po długim czasie.

Wyróżnikiem jednostki jest nie tylko właściwie prowadzona polityka personalna, ale przede wszystkim zaszczepianie młodszej kadrze dydaktyczno- naukowej imperatywu ustawicznych poszukiwań. Temu dziś można zawdzięczać, że oprócz naturalnych badań własnej tożsamości (bo do tego sprowadza się przecież twórczość artystyczna) w jednostce pojawiają się wszystkie nowe materiały i narzędzia (np. cyfrowe drukarki form trójwymiarowych), które umożliwiają, ułatwiają, bądź poszerzają skalę twórczej ekspresji.

Wysoce profesjonalne ćwiczenia w obróbce różnych rodzajów metalu, gatunków kamienia, drewna, odlewów z metalu, prac ceramicznych wraz z „tajemnicami“ barwnych pól, medalierstwa, kształtowanie wciąż nowych tworzyw sztucznych, wreszcie przygotowanie w zakresie tak ważnego w karierze zawodowej trójwymiarowego liternictwa decydują o wysokiej pozycji jednostki i jej popularności. Narzędzia cyfrowe są dziś niezbędne w dyscyplinach sztuk projektowych, lecz w jednostkach prowadzących nauczanie w zakresie sztuk pięknych bywają rzadkością. Wyjątkiem jest Wydział Rzeźby ASP w Gdańsku, gdzie wcześniej przyjęto do wiadomości, że program nauczania należy dostosować do naturalnych kwalifikacji wychowanków, operujących „binarnymi zabawkami” niemal od urodzenia. Ten proces jest w toku, ilustrując pożytki z idei permanentnego nauczania –a dotyczy to także kadry dydaktycznej.

2) wewnętrzni i zewnętrzni interesariusze uczestniczą w procesie określania koncepcji kształcenia na danym kierunku studiów, w tym jego profilu, celów, efektów oraz perspektyw rozwoju.

Ze względu na charakter wizytowanej jednostki (kształcenie w zakresie indywidualnej twórczości artystycznej) w grupie jedenastu interesariuszy, stale współdziałających z Wydziałem, są przede wszystkim instytucje kultury. Wśród nich trzeba wymienić Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Centrum Sztuki Współczesnej *Łaźnia* w Gdańsku, Gdańską Galerię Miejską, Instytut Sztuki *Wyspa Progres* w Gdańsku i Gminny Ośrodek Kultury Gietrzwałd (gmina Śródką). Inni instytucjonalni interesariusze to Fundacja *Wspólnota*

Gdańska, Rada Dzielnicy Siedlce w Gdańsku, Zarząd Lasów Państwowych (plenery w Rodowie), Grupa Inwestycyjna Hossa SA w Gdańsku, Politechnika Gdańska, Hutten Albertus Polska SA w Lublinie i Navimor International w Sopocie. Finansują oni plenery i warsztaty studenckie, wspólnie z Wydziałem organizują wystawy, wykłady, pokrywają związane z tym koszty wydawnictw i akcji promocyjnych (radio, telewizja, internet). Tematyka, bądź zakres powstałych dzięki temu prac studenckich jest każdorazowo uzgadniany z mecenasem. Wchodzą one w skład rosnących kolekcji, rozwijając zarazem estetycznie lokalne środowiska społeczne. Dzięki temu młodzież zyskuje żywy kontakt z otoczeniem, nabywając umiejętności prezentacji swoich racji artystycznych i zdolności perswazji. Wpływ wewnętrznych i zewnętrznych interesariuszy na zmiany koncepcji kształcenia nigdy nie bywa kategorię; ma on raczej formę moderowania i przystosowywania do własnych, lokalnych oczekiwań. Wnoszone przez nich nowe narzędzia, materiały oraz warunki lokalizacji prac kształcą młodzież w zakresie właściwej kompozycji przestrzennej, co w warunkach pracowni jest trudne do unaocznienia. Wieloletnie umowy świadczą z jednej strony o operatywności kadry dydaktycznej jednostki, a z drugiej o obopólnym zadowoleniu ze współpracy. Różnorodność ofert i skala nowych możliwości kreacji tworzą tutaj stałą, rosnącą perspektywę rozwoju oferty dydaktycznej wizytowanej jednostki. W opracowaniu programów kształcenia oraz dostosowaniu efektów kształcenia do oczekiwań rynku pracy zaangażowani są interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni. Plany studiów i programy kształcenia podawane są do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie ich na stronie internetowej Wydziału.

Ocena końcowa 1 kryterium ogólnego²...wyróżniająca

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1)

Realizowana koncepcja kształcenia jest ściśle powiązana z ogólną kulturotwórczą misją Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku i odpowiada wszystkim celom określonym w strategii rozwoju Wydziału Rzeźby i Intermediów.

2)

Wewnętrzni i zewnętrzni interesariusze, mając świadomość wysokiej jakości kształcenia w wizytowanej jednostce, a zarazem delikatności materii, jaką są zmiany jej koncepcji

²

niedostatecznie;

według przyjętej skali ocen: wyróżniająco, w pełni, znacząco, częściowo,

rozwoju – swoje postulaty formułują wyjątkowo subtelnie. Interesariusze zewnętrzni od lat współpracują z jednostką, na bieżąco korygując swoje oczekiwania, ta zaś reaguje, zawsze uwzględniając interesy młodzieży i własną koncepcję rozwoju.

2. Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie

- 1) Zakładane przez jednostkę efekty kształcenia odnoszące się do danego programu studiów, stopnia i profilu, kształcenia są zgodne z wymogami KRK oraz koncepcją rozwoju kierunku; zakładane efekty kształcenia na kierunkach o profilu praktycznym uwzględniają oczekiwania rynku pracy lub wymagania organizacji zawodowych, umożliwiające uzyskanie uprawnień do wykonywania zawodu, a na kierunkach o profilu ogólnoakademickim wymagania formułowane dla danego obszaru nauki, z której kierunku się wywodzi; opis efektów jest publikowany.*

Obudowę prawną i organizacyjną w zakresie przyjętych w Uczelni działań dotyczących budowania programów kształcenia należy uznać za prawidłową. Kształcenie na kierunku „rzeźba” jest realizowane w oparciu o plany i programy studiów opracowane zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym dla danego rocznika. Obowiązujący program studiów dla studentów rozpoczynających naukę w roku akademickim 2009/2010; 2010/11 oraz 2011/12 został opracowany zgodnie ze standardami określonymi w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki (Dz. U. Nr 164, poz. 1166, z późn. zm.). Plan i program studiów dla kierunku „rzeźba” począwszy od roku akademickiego 2012/2013 został dostosowany do Krajowych Ram Kwalifikacji (rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 253, poz. 1520). W dniu 23 maja 2012 r. Senat Uczelni podjął uchwałę nr 133/2012 w sprawie zatwierdzenia efektów kształcenia na kierunkach i specjalnościach prowadzonych w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Projekt kierunkowych efektów kształcenia według KRK dla kierunku rzeźba został pozytywnie zaopiniowany na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 15 marca 2012 r.

Zmiany w planach studiów i programach kształcenia, w tym doskonalenie procesu kształcenia, odbywają się zgodnie z przyjętą procedurą. Zgodnie z § 42 ust. 1 pkt 2 Statutu do

kompetencji rady wydziału należy uchwalanie, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu studenckiego i zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez Senat, planów studiów i programów kształcenia. Uchwałą Senatu nr 115/2012 z dnia 22 lutego 2012 r. zostały określone wytyczne dotyczące projektowania planów studiów i programów kształcenia, ich realizacji i oceny rezultatów. Rektor Uczelni w dniu 27 lutego 2012 r. wydał Zarządzenie nr 91/2012 w sprawie szczegółowego sposobu projektowania, realizacji i oceny rezultatów planów studiów i programów kształcenia. Plany studiów i programy kształcenia obowiązujące od roku akademickiego 2012/2013 zostały przyjęte na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 17 maja 2012 r., natomiast plany i programy studiów obowiązujące od roku akademickiego 2013/2014 określa uchwała Rady Wydziału nr 20/2013 z dnia 28 maja 2013 r. Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku umożliwia powszechny dostęp do informacji o programach kształcenia i dorobku każdego studenta. Studenci kierunku mają pełne prawo i możliwości wypowiedzenia się na temat poszczególnych zajęć i sposobów ich prowadzenia.

Metody dydaktyczne – zajęcia, ćwiczenia, korekty i wykłady.

Formy zajęć – zajęcia w pracowniach rzeźby, zajęcia w plenerze, zajęcia w pracowniach specjalistycznych, warsztatowych, omawianie zadań i ich wyników.

Programy poszczególnych pracowni są programami autorskimi. Zawierają m.in. rodzaj przedmiotu, rok studiów, liczbę punktów ECTS, cel zajęć, wiedza, umiejętności, kompetencje personalne i społeczne, treść zajęć, formę i wymiar zajęć, metody itd.

Cel i efekty kształcenia są spójne z efektami kształcenia określonego kierunku. Wszystkie posiadane odniesienia do efektów kształcenia w obrębie sztuki (sztuki plastyczne) w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, są całkowicie zgodne z założeniami i celem kształcenia i potwierdzają szeroki charakter na kierunku. Tym samym oferują różnorodność i efektywność oferty kształcenia. Treści programów kształcenia znajdują się w sylabusach, które są przedstawiane studentom na pierwszych zajęciach z danego przedmiotu oraz są zamieszczone na tablicach informacyjnych w pracowniach.

Opis założonych efektów kształcenia znajduje się w raporcie samooceny. Cel i efekty kształcenia, oraz treści kształcenia określone dla przedmiotów są wywieszane w pracowniach wspólnie z programami zajęć.

2) efekty kształcenia danego programu zostały sformułowane w sposób zrozumiały i są sprawdzalne

Efekty kształcenia i nauczania przedmiotów i prowadzonych zajęć odpowiadają zakładanym standardom w poszczególnych grupach przedmiotów dla tego kierunku. Efekty kształcenia sformułowane w programach poszczególnych pracowni są szczegółowo określone i zrozumiałe i pozwalają na stworzenie systemu ich weryfikacji.

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku w Raporcie Samooceny Programowej określiła efekty kształcenia na kierunku rzeźba. Zostały określone wszystkie kategorie efektów kształcenia (wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne). Kompetencje kształcenia opracowane przez kierunek rzeźba, spełniają wymogi standardów kształcenia artystycznego w tym zakresie. Opis zakładanych efektów kształcenia jest zgodny z zapisem w sylabusach załącznik nr 4 i załącznik nr 5, oraz w przyjętych programach autorskich.

W opinii studentów efekty kształcenia są sformułowane w sposób zrozumiały.

3) jednostka stosuje przejrzysty system oceny efektów kształcenia, umożliwiający weryfikację zakładanych celów i ocenę osiągania efektów kształcenia na każdym etapie kształcenia; system ten jest powszechnie dostępny.

Na poszczególnych etapach kształcenia istnieje możliwość weryfikacji zakładanych efektów. Weryfikacja zakładanych efektów kształcenia jest umieszczona przy rozpisanych programach poszczególnych pracowni. Jednym z czynników weryfikacji efektów kształcenia jest publicznie prowadzona obrona prac dyplomowych. Kierunek studiów rzeźba należy do obszarów kształcenia w dziedzinie sztuki plastyczne. Standardy europejskie określają tego rodzaju studia jako strefę, w której pierwszoplanową rolę odgrywa praktyczny i kreatywny rozwój studenta. Dlatego też zasady kierujące wyższym szkoleniem artystycznym są ogólnie akceptowane na terenie całej Europy.

Ogólne procedury związane z pomiarem i oceną efektów kształcenia określone są w Regulaminie studiów. Określa on w szczególności prawa i obowiązki studenta związane z zaliczaniem przedmiotów, zdawaniem egzaminów, zaliczaniem etapów studiów i całych studiów. Rozwiązania zawarte w Regulaminie wprowadzają odpowiednie regulacje związane z zaliczaniem przedmiotów i etapów kształcenia, określają ramy organizacyjne dla procesu weryfikacji osiągnięć studenta, formułują uprawnienia odwoławcze oraz określają konsekwencje braku zaliczenia. Regulamin wprowadza również skalę ocen stosowanych w ramach procesu weryfikacji osiągnięć studenta. Szczegółowe sposoby pomiaru i oceny efektów kształcenia zostały określone w sylabusach przedmiotów. Rozwiązania stosowane w tym zakresie są prawidłowe i przejrzyste.

Zgodnie z ww. Regulaminem okresem zaliczeniowym jest semestr. Za podstawę do uzyskania zaliczenia przyjmuje się uzyskanie zaliczeń, egzaminów, plenerów przewidzianych planem studiów w wymiarze 60 punktów ECTS w roku akademickim. Student na początku semestru zapoznaje się z programem pracowni, warunkami zaliczeń, formami nauczania i metodami ich weryfikacji. Na kierunku rzeźba formą zaliczenia semestru jest przygotowanie pracy na przegląd. Stanowi ona o dopuszczeniu do sesji egzaminacyjnej. Nauczyciel akademicki prezentuje i omawia pracę artystyczną studenta uwzględniając wszystkie czynniki mające wpływ na ostateczną ocenę postępów w pracy. Rada Wydziału po zapoznaniu się z uwagami może w uzasadnionych przypadkach przyjąć lub rekomendować inną ocenę w tym wnioskować o wyróżnienie. System przeglądu kierunkowego pozwala zapoznać się z efektami pracy w różnych pracowniach, dostrzec indywidualne predyspozycje studentów, docenić ponadprzeciętne zaangażowanie przekładające się na różnorodne dokonania w ramach zadań pracownianych i własnych. Pozostałe formy zaliczeń to zaliczenie, zaliczenie z oceną. Warunkiem zaliczenia poszczególnych semestrów i wpisu na kolejny semestr jest uzyskanie potwierdzenia zaliczenia wszystkich przedmiotów, praktyk i plenerów ujętych planem studiów i programem kształcenia, uzyskanie pozytywnej oceny ze wszystkich egzaminów i przedmiotów kończących się zaliczeniem z oceną, dla których w planie studiów i programie kształcenia przewidziane jest uzyskanie oceny oraz uzyskanie odpowiedniej liczby punktów ECTS przewidzianych dla danego semestru w planie studiów i programie kształcenia. W Uczelni obowiązuje 6-stopniowa skala ocen: od oceny „niedostateczny” (2,0) do oceny „bardzo dobry” (5,0). Studentom przysługują prawa odwoławcze od ocen przewidziane w Regulaminie studiów oraz wynikające z niego możliwości poprawiania ocen niedostatecznych.

Wydział nie prowadzi praktyk zawodowych jako obowiązkowej formy zaliczeniowej. Podstawę stanowią warsztaty, plenery, sympozja. Studenci kierunku rzeźba są zobowiązani do zrealizowania w toku studiów dwóch plenerów/warsztatów. Zasady weryfikacji efektów kształcenia zdobytych w ramach plenerów określa uchwała Rady Wydziału z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zatwierdzenia zasad i form odbywania plenerów. Plenery są wpisane w plan studiów na drugim i trzecim roku. Zaliczenie pleneru jest konieczne do zaliczenia odpowiednio drugiego lub trzeciego roku studiów. Dziekan może powołać pełnomocnika ds. plenerów, jest natomiast zobowiązany powołać opiekunów plenerów. Opiekun pleneru określa program pleneru, sprawuje nad nim nadzór i dokonuje weryfikacji efektów kształcenia zdobytych w ramach pleneru.

Sposobem potwierdzania efektów kształcenia jest także proces dyplomowania. Zasady dyplomowania określone zostały w Regulaminie Studiów oraz uchwale Rady Wydziału nr 18/2013 z dnia 9 maja 2013 r. w sprawie przebiegu, zakresu i formy oceny pracy dyplomowej. Procedury dotyczące procesu dyplomowania określają wymagania stawiane nauczycielom akademickim, pod kierunkiem których jest przygotowywana praca dyplomowa, sposób ich powoływania, wymagania stawiane recenzentom, sposób określania zakresu i tematów prac dyplomowych, zasady prowadzenia seminariów dyplomowych, składanie prac dyplomowych i dokonywanie ich recenzji, przebieg egzaminu dyplomowego. Rozwiązania zawarte w ramach wskazanych procedur zapewniają prawidłowy przebieg procesu dyplomowania. Student przygotowuje pracę magisterską pod kierunkiem nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, natomiast pracę licencjacką pod kierunkiem nauczycieli posiadających co najmniej stopień naukowy doktora. Zakres pracy dyplomowej oraz tematy prac dyplomowych zatwierdza rada wydziału. Egzamin dyplomowy odbywa się przed komisją powołaną przez dziekana, w skład której wchodzi: przewodniczący, kierujący pracami dyplomowymi oraz recenzenci. Egzamin dyplomowy składa się z prezentacji pracy dyplomowej oraz jej obrony. Członkowie komisji oceniają wszystkie elementy pracy dyplomowej. Podstawą do określenia końcowej oceny dyplomu jest suma: 50% oceny prezentowanej pracy artystycznej, w której zawiera się 10% oceny pracy teoretycznej, 25% oceny obrony pracy dyplomowej, 25% średniej arytmetycznej wszystkich ocen końcowych (bez ocen niedostatecznych) uzyskanych w ciągu całego okresu studiów).

Dokumentacja toku studiów związana z potwierdzeniem uzyskania przez studenta zakładanych efektów kształcenia i kwalifikacji, tj. np. protokoły egzaminacyjne i dyplomy oraz suplementy prowadzona jest prawidłowo.

Uczelnia zapewnia niezbędną dostępność informacji na temat stosowanego systemu oceny efektów kształcenia. Podstawowym źródłem informacji na ten temat są sylabusy przedmiotów. W dokumentach tych szczegółowo określono stosowane sposoby weryfikacji efektów kształcenia odnoszące się do każdego z przedmiotów. Ogólne zasady oceny efektów kształcenia zawarte są w Regulaminie studiów. Dokumenty te dostępne są w siedzibie Uczelni oraz na jej stronach internetowych. Dodatkowe informacje można uzyskać od pracowników Dziekanatu oraz wykładowców poszczególnych przedmiotów. Można zatem stwierdzić, że Uczelnia zapewniła niezbędną dostępność informacji na temat stosowanego w niej systemu oceny efektów kształcenia.

Podczas spotkania z ZO PKA studenci wskazali, iż zakres poszczególnych przedmiotów oraz wymagania przedstawiane są im przez nauczycieli akademickich na początku każdego zajęcia. Stały kontakt z wykładowcą pozwala uzyskiwać bieżącą informację na temat realizowanego projektu lub pracy w zakresie postępów czy też popełnianych błędów. Studenci nie mieli uwag dotyczących standaryzacji wymagań, zapewnienia przejrzystości i obiektywizmu formułowanych ocen. Przyjęta struktura dydaktyczna zezwala i umożliwia weryfikację efektów kształcenia na kilku poziomach: pracowni, katedry, kierunku i uczelni. Zespół wizytujący po zapoznaniu się z dokumentacją i po dokonanej wizytacji bardzo wysoko ocenia efekty kształcenia i system weryfikacji. Sylabusy umieszczone są na stronie internetowej Uczelni. Weryfikacja odbywa się poprzez ustalone formy, charakterystyczne dla poszczególnych zajęć. W toku zajęć prowadzone są korekty projektów i prac, przedstawianie założonej koncepcji na forum grupy, dyskusje. Weryfikacja odbywa się również poprzez przeglądy oraz zaliczenia.

Przyczyny i skala odsiewu studentów nie budzi zastrzeżeń Zespołu Wizytującego. W przeciągu pięciu ostatnich lat najwyższa była w roku 2012 roku (liczba absolwentów wynosiła 9 osób). Głównymi przyczynami odsiewu były rezygnacje i skreślenia, oraz przenosiny na inne uczelnie (pozostanie po wymianie międzyuczelnianej lub z przyczyn osobistych) i urlopy. Dla części osób nastąpiła weryfikacja predyspozycji i umiejętności, co w przypadku kształcenia artystycznego jest uzasadnione.

4) jednostka monitoruje kariery absolwentów na rynku pracy, a uzyskane wyniki wykorzystuje w celu doskonalenia jakości procesu kształcenia.

Podkreślić należy wagę spostrzeżenia w Raporcie Samooceny, że szczególnie ważnym z punktu widzenia badania losów absolwentów kierunku rzeźba jest ogląd kompetencji i postaw reprezentowanych przez absolwentów, decydujących o jakości świadomego ich uczestnictwa w życiu kulturalnym społeczności i środowisk, w których funkcjonują po ukończeniu studiów. Ważna z punktu widzenia twórczości artystycznej jest zdolność do podejmowania inicjatyw rozwijających świadomość kulturalną i artystyczną obszaru ich działania, udziału w przedsięwzięciach artystyczno badawczych, naukowych, zdolności projektowania i realizacji wydarzeń artystycznych o różnym zasięgu. Monitorowanie karier absolwentów przeprowadza Uczelniane Biuro Karier i Współpracy, natomiast badania absolwentów dotyczące uzyskanych kwalifikacji, rozwoju kariery zawodowej; w tym analizowanie danych z przeprowadzonej ankietyzacji dokonuje Wydziałowa Komisja ds.

Zapewnienia Jakości Kształcenia. Śledząc losy absolwentów oraz przyjmując uwagi studentów wchodzących w skład Rady Wydziału i Wydziałowej Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, Wydział dowiedział się, że gro z nich pracuje przy konserwacji (w zespołach konserwatorskich) zabytków i ich rekonstrukcji. Część studentów po zakończeniu studiów podejmuje naukę na podyplomowych studiach z zakresu konserwacji. W roku akademickim 2012/2013 został zatem opracowany i zatwierdzony decyzją Rady Wydziału Rzeźby (Uchwała RW 9/2013 z dnia 19.03.2013) program, plany i efekty kształcenia nowej specjalności Rekonstrukcja Rzeźby. Można zatem uznać, że badania losów absolwentów i współpraca z interesariuszami wewnętrznymi w tym przypadku studentami uczestniczącymi w poszczególnych radach i zespołach ds jakości kształcenia mają realny wpływ na zmiany i korekty programowe w celu poszerzenia oferty studiów ocenianego kierunku i podniesienia jakości kształcenia. Na Kierunku Rzeźby zgodę na udział w badaniu losów zawodowych w roku 2013/2014 wyraziło 13 absolwentów kierunku rzeźba studiów magisterskich

Zespół pozytywnie ocenia mechanizm badania i śledzenia losów absolwentów.

Załącznik nr 4 Ocena losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych

Przeglądając dyplomowe prace artystyczne i czytając prace pisemne tych dyplomów, do których dołączona jest bibliografia, oraz śledząc protokoły z egzaminów, Zespół Wizytujący jest pełen uznania dla Komisji Dyplomowej za jej dociekliwość, rzetelność i sprawiedliwość w ostatecznej ocenie. Przedłożone losowo prace dyplomowe ocenione zostały bardzo wysoko. Szczególnie prace rzeźbiarskie charakteryzują się takimi cechami jak: warsztat, głębia wyrazu, metafora. Prace te to obiekty artystyczne, gdzie przez formalne zabiegi autorzy potrafili każdy zastosowany materiał poprzez odpowiednią obróbkę i kulturę plastyczną zamienić na materię rzeźbiarską, a to w przypadku rzeźby udaje się nielicznym.

Wydział Rzeźby i Intermediów w Gdańsku z dużym wyczuciem dostrzega dostępną obecnie przestrzeń wolności w sztuce, odkrywa tu szansę na artystyczną kreatywność. Dlatego na każdym roku studiów pedagodzy dawkują stopień trudności ćwiczeń i dostosowują je do możliwości każdego studenta. Zasada indywidualnego traktowania studentów jest podstawą funkcjonowania każdej pracowni.

Należy stwierdzić, że Wydział odpowiedzialnie kształci przyszłych artystów zdolnych do kreowania własnych wizji artystycznych. Absolwenci Wydziału do uprawiania własnej twórczości przygotowani są w pełni: warsztatowo, praktycznie, oraz teoretycznie.

Ocena końcowa 2 kryterium ogólnego⁴ ...wyróżniająco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Zakładane przez jednostkę efekty kształcenia odnoszące się do programu studiów, stopnia i profilu, kształcenia są zgodne z wymogami KRK oraz koncepcją rozwoju kierunku

2) Efekty kształcenia i nauczania przedmiotów i prowadzonych zajęć odpowiada zakładanym standardom w poszczególnych grupach przedmiotów dla tego kierunku. Efekty kształcenia sformułowane w programach poszczególnych pracowni są szczegółowo określone i zrozumiałe. Program kształcenia dla wizytowanego kierunku jest zawarty w sylabusach i jest zdefiniowany w sposób zrozumiały dla studentów.

3) Przyjęta struktura dydaktyczna zezwala i umożliwia weryfikację efektów kształcenia na kilku poziomach: pracowni, katedry, kierunku i uczelni. Uczelnia zapewniła niezbędną dostępność informacji na temat stosowanego w niej systemu oceny efektów kształcenia. System oceny efektów kształcenia jest przejrzysty. Zespół wizytujący po zapoznaniu się z dokumentacją i po dokonanej wizytacji pozytywnie ocenia efekty kształcenia i system weryfikacji.

4) Zespół pozytywnie ocenia mechanizm badania i śledzenia losów absolwentów.

3.Program studiów umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

1) Realizowany program kształcenia umożliwia studentom osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta,

Realizowany program kształcenia na kierunku Rzeźba opiera się na pozostających w ścisłej relacji dwóch blokach. Pierwszy blok to kształcenie w zakresie podstaw (podstawy rzeźby, podstawy rysunku, techniki rzeźbiarskie, technologie) oraz drugi blok, kształcenie w zakresie rzeźby, rysunku i wybranej specjalizacji. Te dwa zasadnicze bloki kształcenia na kierunku Rzeźba składają się w całość realizowaną na przestrzeni 5 lat (10 semestrów) jednolitych studiów magisterskich. Przy czym podstawy realizowane są na przestrzeni pierwszych dwóch lat studiów. Dopełnieniem kształcenia w zakresie rzeźby i rysunku jest początkowo (tj. w czasie dwóch pierwszych lat studiów) nauka technik i technologii rzeźbiarskich, która w kolejnych latach studiów przekształca się w specjalizację do wyboru. Wśród technik rzeźbiarskich, które poznają studenci na dwóch pierwszych latach są: drewno i kamień, a wśród technologii: ceramika, metal, projektowanie architektoniczno-rzeźbiarskie oraz wstęp do intermedii. Po dwóch początkowych latach studenci stają przed wyborem specjalizacji - jednej z czterech. Specjalizacje kontynuują technologie. Pracownie Specjalizacji to kolejno: Ceramika, Medalierstwo i Małe Formy Rzeźbiarskie, Projektowanie i Organizacja Przestrzeni oraz Intermedia. To dopełnienie rzeźby i rysunku w formie rozpoznawania materiałów (technologie) oraz kreacyjne i świadome użycie tych materiałów

(specjalizacje) buduje pełny obraz koncepcji kształcenia na kierunku Rzeźba w sferze praktycznej. Przedmioty teoretyczne z zakresu historii sztuki, kultury, estetyki i filozofii zamykają wypracowaną przez Wydział Rzeźby i Intermediów koncepcję kształcenia przyszłych rzeźbiarzy.

Organizacja procesu kształcenia na kierunku rozpoczyna się od nauki podstaw (rzeźby, rysunku i technologii) na pierwszych dwóch latach studiów, które dopełnia ogólna wiedza z zakresu teorii. W oparciu o realizowane w pierwszych latach przedmioty z grupy przedmiotów kierunkowych i podstawowych studenci budują własną bazę danych, zbiór doświadczeń służący podejmowaniu w kolejnych latach bardziej świadomych i złożonych zadań. Wiedza, umiejętności i kompetencje zdobyte w tym czasie stają się fundamentem dla dalszych doświadczeń. W kolejnych latach podstawy przedmiotów artystycznych i ogólnokształcącą teorię zastępują przedmioty teoretyczne bliższe podejmowanym na przedmiotach kierunkowych problemom, bardziej uszczegółowione, nakierowane na obszary wspomagające podejmowane na przedmiotach kierunkowych problemy owocujące coraz bardziej złożonymi i rozbudowanymi realizacjami, których zrealizowanie wymagają wsparcia różnych pracowni.

Kompleksowe kształcenie w zakresie rzeźby prowadzone jest w Katedrze Rzeźby Usytuowane w jej strukturze pracownie kształcą i prowadzą studenta od pierwszego roku do piątego. Począwszy od nauki podstaw rzeźby po pracę dyplomową. W ramach tej katedry student przez dwa lata ma szansę nauki podstaw rzeźby w jednej z dwóch pracowni. Zdobywa tam podstawową wiedzę w zakresie budowania formy rzeźbiarskiej w oparciu o obserwacje z natury i poznaje podstawowe zasady pracy w glinie i utrwalania rzeźb w niej powstałych. Następnie może wybrać jedną z trzech wyraźnie sprofilowanych pracowni rzeźby, aby tam kontynuować studia z formą i przestrzenią. Dokonywać przestrzennej interpretacji i transformacji zjawisk wizualnych na język rzeźby. W ramach tych pracowni powstają prace obiektowe, multimedialne i instalacyjne, przedstawiające, figuratywne i abstrakcyjne, których konstrukcja formalna i intelektualna zależy od programu pracowni i potencjału studiujących w nich studentów. Tam kształtują się postawy i osobowości. Każda z tych trzech pracowni różni się programem dydaktycznym i badawczym. W katedrze usytuowane są jeszcze dwie pracownie, których działania są skorelowane z pracowniami podstaw rzeźby. Pracownia Technik Rzeźbiarskich, w której studenci dwóch pierwszych lat zdobywają podstawową wiedzę i umiejętności warsztatowe w zakresie pracy w drewnie i obróbki kamienia oraz Pracownia Projektowania Plastycznego, gdzie mają szansę rozwinąć myślenie projektowe i kreatywne. Warsztat badawczy i umiejętności tam zdobyte są wymieniane jako wymagania

wstępne dla pracowni rzeźby.

Zespół Wizytujący zapoznał się z programem kształcenia i jego realizacją, analizując Raport Samooceny, hospitując zajęcia oraz poprzez udostępnione przez Władze Wydziału podczas wizytacji katalogi i prezentację materiałów filmowych oraz aktualną wystawę prac studenckich w holu budynku Wydziału potwierdzających osiągnięcie przez studentów kierunku rzeźba zakładanych celów i efektów kształcenia i z całą odpowiedzialnością może stwierdzić, że program kształcenia umożliwia absolwentom kierunku osiągnięcie wiedzy, umiejętności i kompetencji oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta, które pozwolą im w sposób odpowiedzialny funkcjonować w sferze publicznej. Studenci uzyskują profesjonalizm wynikający ze wszechstronnych umiejętności rzeźbiarskich, pozwalający im na samodzielną działalność artystyczną. Gwarancją takiej postawy jest zdobyta na studiach wiedza w zakresie rzeźby oraz umiejętności zarówno te materiałowe z obszaru tradycyjnych technik i technologii jak i umiejętności oparte na współczesnych technologiach. Nieustannie stymulowana idea współpracy, idea „pracowni” owocują zespołowymi realizacjami i kreacjami artystycznymi. Absolwenci mają możliwość kontynuacji kształcenia na Środowiskowych Studiów Doktoranckich w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

W opinii studentów program studiów umożliwia osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia. Program studiów nastawiony jest na indywidualny rozwój artystyczny studenta. Specyfika wizytowanego kierunku znajduje odzwierciedlenie w przedmiotach realizowanych w ramach założonego programu. Studenci mają możliwość wyboru pracowni, w których realizują swoje projekty. Formy kształcenia dostosowane są odpowiednio do realizowanego przedmiotu i zakładają bieżące konsultacje, wykłady wprowadzające w tematykę i problematykę prac oraz dyskusje na forum grupy.

Studenci pozytywnie ocenili określenie nakładu pracy potrzebnego do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia. W opinii Zespołu Wizytującego system ECTS pozwala studentom na udział w wymianach międzynarodowych i krajowych.

Weryfikacja efektów kształcenia odbywa się na kilku poziomach: pracowni, katedry, kierunku, wydziału i uczelni. Po zapoznaniu się z dokumentacją i po dokonaniu wizytacji, zespół wizytujący pozytywnie ocenia realizowany program, który umożliwia studentom osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia.

Zgodnie z Regulaminem Studiów studenci mają możliwość ubiegania się o indywidualny plan studiów lub program kształcenia. Możliwość indywidualnego planu studiów dopuszcza się wobec szczególnie uzdolnionych studentów. Natomiast możliwość indywidualnego planu studiów dopuszcza się w szczególnych przypadkach uniemożliwiających dokończenie

studiów w dotychczasowym trybie. W chwili obecnej żaden student kierunku Rzeźba nie studiuje według indywidualnego planu studiów i programu kształcenia. Podstawą indywidualizacji kształcenia na wizytowanym kierunku jest relacja mistrz-uczeń. Relacja mistrz-uczeń i stosunkowo nieduże grupy studenckie sprzyjają indywidualnym rozmowom i korektom. Prowadzący pracownie mają możliwość bezpośredniego kontaktu ze studentami. Indywidualizacja procesu kształcenia to również możliwość wyboru specjalizacji.

2) Zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy zajęć oraz stosowane metody dydaktyczne tworzą spójną całość.

Wydział Rzeźby i Intermediów realizuje program naukowo-dydaktyczny, oparty na sprawdzonych metodach dydaktycznych, przyjętych i realizowanych programach poszczególnych pracowni. W pełni osiąga zakładane efekty kształcenia zarówno w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne kierunku rzeźba tworzą spójną całość. Świadczy o tym właściwa organizacja studiów oraz treści programowe, które są dostosowane do celów kształcenia. Zachowano właściwą proporcję pomiędzy przedmiotami teoretycznymi i kierunkowymi. Na studiach jednolitych magisterskich obowiązuje zasada stopniowania trudności w realizowanych tematach, co gwarantuje prawidłowy przyrost wiedzy, umiejętności zawodowych i kompetencji społecznych oraz rozwój osobowości twórczej studenta. Ocena ta została dokonana na podstawie przedstawionej dokumentacji oraz rozmów przeprowadzanych z władzami Uczelni i pracownikami dydaktycznymi kierunku, jak również na podstawie hospitacji zajęć.

Państwowa Komisja Akredytacyjna wydała ocenę wyróżniającą na okres 7 lat, bez uwag i zaleceń.

Ocena końcowa 3 kryterium ogólnego⁴...wyróżniająco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Realizowany program kształcenia umożliwia studentom osiągnięcie zakładanych celów i efektów kształcenia. Studenci mają zapewnioną możliwość indywidualizacji procesu kształcenia.

2) Wszystkie składowe całego procesu edukacyjnego prowadzone na wizytującym kierunku tzn.: efekty kształcenia, treści programowe, formy zajęć oraz stosowane metody dydaktyczne tworzą spójną całość.

4. Liczba i jakość kadry dydaktycznej a możliwość zagwarantowania realizacji celów edukacyjnych programu studiów

1) Liczba pracowników naukowo-dydaktycznych i struktura ich kwalifikacji umożliwiają osiągnięcie założonych celów kształcenia i efektów realizacji danego programu,

Liczba pracowników naukowo-dydaktycznych oraz ich wysokie kwalifikacje gwarantują osiąganie założonych celów kształcenia i efektów realizacji programu na kierunku *rzeźba*. Liczba nauczycieli akademickich zatrudnionych na wizytowanym kierunku wynosi **29** osób. Dla wszystkich jednostka stanowi podstawowe miejsce pracy.

2) dorobek naukowy i kwalifikacje dydaktyczne kadry, zwłaszcza tworzącej minimum kadrowe, są adekwatne do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia; na kierunkach o profilu praktycznym w procesie kształcenia uczestniczą nauczyciele z doświadczeniem praktycznym, związanym z danym kierunkiem studiów,

Zgodnie z Raportem samooceny do minimum kadrowego kierunku „rzeźba” Uczelnia zgłosiła ośmiu nauczycieli akademickich, w tym siedmiu w grupie samodzielnych nauczycieli akademickich oraz jednego w grupie nauczycieli ze stopniem naukowym doktora. Spełnione są zatem warunki określone w § 16 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2014 r. poz. 131), zgodnie z którym minimum kadrowe dla jednolitych studiów magisterskich na kierunkach studiów związanych z kształceniem w zakresie rzeźby stanowi co najmniej trzech samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej pięciu nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Zespół wizytujący PKA przeprowadził ocenę spełnienia wymagań dotyczących minimum kadrowego na podstawie przesłanej dokumentacji, dokumentów przedstawionych podczas wizytacji i rozmów przeprowadzonych z władzami Wydziału. W ocenie uwzględniono w szczególności posiadane stopnie naukowe i specjalizację naukową oraz dorobek nauczycieli akademickich. Sprawdzono również obciążenia dydaktyczne w bieżącym roku akademickim oraz złożone oświadczenia o wliczeniu do minimum kadrowego.

Kopie dyplomów znajdujące się w teczkach zostały poświadczane za zgodność z oryginałem. We wszystkich teczkach znajdują się dokumenty potwierdzające uzyskanie stopni i tytułów naukowych. Akty mianowania oraz umowy o pracę zawierają wymagane prawem elementy.

W wyniku weryfikacji teczek osobowych, a w szczególności oświadczeń o wyrażeniu zgody na wliczenie do minimum kadrowego ocenianego kierunku stwierdzono, iż wszystkie osoby zgłoszone do minimum kadrowego spełniają warunki określone w art. 112a ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.). Stwierdzono także, że wszystkie osoby zgłoszone do minimum kadrowego spełniają warunki § 13 ust. 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2014 r. poz. 131), zgodnie z którym do minimum kadrowego studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich są wliczani nauczyciele akademicki, dla których uczelnia ta stanowi podstawowe miejsce pracy, zatrudnieni w uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku semestru studiów.

Analiza obciążenia nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe pozwala na stwierdzenie, że wszyscy nauczyciele akademicki wliczeni do minimum kadrowego w danym roku akademickim, osobiście prowadzą na danym kierunku studiów zajęcia dydaktyczne w wymiarze co najmniej 30 godzin zajęć dydaktycznych, w przypadku samodzielnych nauczycieli akademickich i co najmniej 60 godzin zajęć dydaktycznych, w przypadku nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Na podstawie analizy aktów mianowania, umów o pracę oraz informacji uzyskanych w czasie wizytacji można stwierdzić, iż dla wszystkich nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe Uczelnia jest podstawowym miejscem pracy, nauczyciele akademicki stanowiący minimum kadrowe są zatrudnieni w Uczelni od kilkunastu/kilkudziesięciu lat, a niemal wszystkie akty mianowania oraz umowy o pracę są zawarte na czas nieokreślony. Powyższe fakty pozwalają na stwierdzenie, że minimum kadrowe na kierunku „rzeźba” jest stabilne.

Kwalifikacje wszystkich wskazanych do minimum kadrowego nauczycieli akademickich są adekwatne do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia. Ich liczba odpowiada ustawowym wymaganiom, zaś wybitna pozycja w krajowym i międzynarodowym środowisku artystycznym, szeroki rozgłos dotyczący twórczości absolwentów, jak wreszcie niezwykle zróżnicowanie działań wobec każdego z podopiecznych czynią z tej jednostki przykład dla wielu podobnych w kraju i poza granicami. Jest to jeden z powodów wielkiej jej popularności, o czym świadczy m.in. bardzo intensywna wymiana międzynarodowa.

Ocena spełnienia wymagań dotyczących relacji między liczbą nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe a liczbą studentów ocenianego kierunku studiów.

Stosunek liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe, do liczby studentów kierunku spełnia wymagania § 17 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2014 r. poz. 131). Wynosi 1: 9,6 przy obowiązującym na wizytowanym kierunku nie mniejszym niż 1 : 25.

3) jednostka prowadzi politykę kadrową sprzyjającą podnoszeniu kwalifikacji i zapewnia pracownikom warunki rozwoju naukowego i dydaktycznego, w tym także przez wymianę z uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą.

Kadra dydaktyczna dobierana jest spośród najzdolniejszych absolwentów Uczelni. Zatrudnienie w ramach umowy cywilnoprawnej daje możliwość zapoznania się z procesem dydaktycznym młodego pracownika naukowego, jak również możliwość sprawdzenia przez prowadzącego pracownię tych jego możliwości. Taki system gwarantuje odpowiedni nabór kadry i ciągłość nauczania jak również stabilizuje Uczelnię. Jest od wielu lat sprawdzonym systemem zatrudnienia w Uczelni z przejrzystą ścieżką doboru kadry. Zespół opiniujący system wspierania kadry naukowo-dydaktycznej stwarza warunki do jej prawidłowego rozwoju. Kadra naukowo-dydaktyczna ma możliwość wyjazdów w ramach umów LLP-Erasmus oraz inne możliwości brania udziału w konferencjach naukowych, projektach, konkursach itp. Przykładem aktywności kadry mogą być zaprezentowane przez pracowników Wydziału zespołowi wizytującemu liczne interesujące publikacje.

Na spotkaniu zespołu wizytującego z kadrami dydaktycznymi obecni byli prawie wszyscy pedagodzy. W trakcie spotkania poruszono m.in. sprawy weryfikacji efektów nauczania i form służących ich upublicznieniu, bazy lokalowej oraz współpracy z interesariuszami zewnętrznymi.

Władze Uczelni i Wydziału wspierają, na ile mogą, wszelkie formy wymiany, choć możliwości szkół podległych Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego są nieporównywalne do finansowanych bezpośrednio przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Informacja o udziale Wydziału w wymianie między uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą zajmuje 7 stron (czcionka 10 p.) i obejmuje 100 pozycji. Geograficznie obejmuje całą Europę, również Wschodnią, USA, Kanadę, a nawet

Haiti. Wizytowana jednostka prowadzi odpowiedzialną politykę kadrową, promując awanse najlepszych nauczycieli akademickich. Rosnąca biegłość młodej kadry pozwala sukcesywnie zastępować dydaktyków odchodzących z Uczelni z przyczyn naturalnych, bądź losowych. W ciągu ubiegłych pięciu lat (2009 – 2013) stopnie doktora sztuki uzyskało **8** osób zatrudnionych na Wydziale (5 na wizytowanym kierunku), **trzem** nadano stopień doktora habilitowanego sztuki, a **4** otrzymały tytuł profesora sztuk plastycznych. Wziąwszy pod uwagę liczbę studentów (77 osób) i wymóg najwyższych kwalifikacji stawianych wszystkim zatrudnionym tutaj nauczycielom akademickim, proces awansów należy uznać za optymalny.

Spotkanie z nauczycielami akademickimi zatrudnionymi na Wydziale ujawniło podobne problemy, z jakimi boryka się obecnie kadra dydaktyczna wszystkich polskich uczelni, niezależnie od profilu i rodzaju podporządkowania. Oto one:

- Nawał żenujących obowiązków biurokratycznych, kolidujących z pracą merytoryczną (problem staje się podobny do kłopotów służby zdrowia). Sprawozdawczość zdaje się być ważniejsza niż dydaktyka.
- Niestabilne prawo utrudnia codzienną pracę, a jego tworzona bez kontaktu ze zróżnicowanym środowiskiem akademickim „omnipotencja” zaczyna przypominać nowele młodego Mrożka.
- Spadek liczby kandydatów to problem całego szkolnictwa w Polsce – ale na kierunkach zaliczanych do *sztuk pięknych* warto pomyśleć o stworzeniu zachęt, jakie dotyczą np. projektowego kierunku *wzornictwo*.
- Jednostka planuje utworzenie bardzo ważnej dla ochrony dziedzictwa kultury specjalizacji w zakresie restauracji i rekonstrukcji rzeźby. Oczekuje więc wsparcia, w tym pomocy w przełamaniu obstrukcji ze strony stowarzyszenia zawodowego restauratorów sztuki, które gwarantuje sobie wyłączność na prace konserwatorskie. Ogromne ilości dzieł sztuki na Ziemiach Północnych i Zachodnich idą w ruinę wskutek braku mocy przerobowych tej korporacji, a jednocześnie uczelnie w Gdańsku, Wrocławiu czy Nysie (gdzie zablokowano próbę utworzenia zawodowej szkoły konserwatorskiej dla wykonawców pracujących pod nadzorem), nie mogą utworzyć tak potrzebnej specjalizacji.

Perspektywy rozwoju kierunku zostały ujawnione nie tylko podczas spotkania z kadrami. Wiele z nich jest już w fazie organizacji, bądź w zaawansowanej praktyce. Odwieczna współpraca rzeźbiarzy z architektami znalazła wyraz w Pracowni Projektowania Architektoniczno-Rzeźbiarskiego, a bliska życiu Pracownia Liternictwa pozwala łączyć kwalifikacje rzeźbiarskie z zawodem grafika projektanta. Rozwój narzędzi cyfrowych sprawił, że Wydział nie tylko utworzył współczesną formę sztuki przestrzennej, nazwaną tu *Intermediami*, ale zdołał już zdobyć drukarki i frezarki do obróbki tworzyw sztucznych, sterowane komputerowo. Wymaga to, co oczywiste, kształcenia studentów nie tylko w obsłudze nowych narzędzi, lecz także w formowaniu ich elementarnej wiedzy informatycznej. Rozliczne koneksje samych pracowników Wydziału, a także rzadka w innych ośrodkach otwartość i chęć współpracy innych uczelni Trójmiasta pozwalają wierzyć, że idzie to w dobrym kierunku.

W strukturze Katedry Rzeźby funkcjonuje siedem pracowni:

Pierwsza Pracownia Podstaw Rzeźby

Druga Pracownia Podstaw Rzeźby

Pracownia Projektowania Plastycznego

Pierwsza Pracownia Rzeźby

Druga Pracownia Rzeźby

Trzecia Pracownia Rzeźby

W strukturze Katedry Rysunku są trzy pracownie:

Pracownia Podstaw Rysunku

Pierwsza Pracownia Rysunku

Druga Pracownia Rysunku

W strukturze Katedry Specjalizacji są trzy pracownie:

Pracownia Ceramiki

Pracownia Medalierstwa i Małych Form Rzeźbiarskich

Pracownia Projektowania i Organizacji Przestrzeni

Osoby stanowiące minimum kadrowe to uznani w skali europejskiej artyści, biegli w zakresie rozmaitych technik rzeźbiarskich, od technologii praktykowanych w czasach antycznych po

najnowsze materiały i artystyczne idee. Wszyscy oni posiadają wysokiej klasy kwalifikacje, zgodne z nauczaniem obszarem wiedzy oraz właściwą dziedziną sztuki i dyscypliną artystyczną.

Wprowadzenie do minimum kadrowego dwójga rzeźbiarzy prowadzących zajęcia z rysunku służy programowemu wzmocnieniu tej podstawy wszelkich sztuk wizualnych, która była w przeszłości marginalizowana.

O stabilności kadry stanowi fakt, że kilka osób zaliczanych do minimum kadrowego podczas poprzedniej wizyty zespołu akredytacyjnego (2007 r.) nadal stanowi trzon zespołu dydaktycznego, zaś emerytowani profesorowie żywo interesują się życiem jednostki, utrzymaniem jej wysokiej pozycji, rozwojem aktualnie zatrudnionej kadry, cieszą się sukcesami nauczycieli i absolwentów. Planowane odejścia na emeryturę są wcześniej przygotowywane poprzez okresowe oceny potencjalnych sukcesorów – tak, aby w żadnym razie nie ucierpiał na tym proces dydaktyczny (i wychowawczy, bo w tej jednostce ludzi nie tylko się kształci).

Ocena końcowa 4 kryterium ogólnego³...wyróżniająco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Liczba pracowników naukowo-dydaktycznych i struktura ich kwalifikacji bez wątpliwości umożliwia osiągnięcie założonych celów kształcenia i efektów realizacji programu,**
- 2) Dorobek artystyczno-naukowy i kwalifikacje dydaktyczne, zwłaszcza grupy tworzącej minimum kadrowe, są w zupełności odpowiednie do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia. Jednostka spełnia wymagania dotyczące minimum kadrowego.**
- 3) polityka personalna prowadzona w jednostce bez wątpienia sprzyja podnoszeniu kwalifikacji kadry dydaktyczno-naukowej, władze zapewniają jej warunki rozwoju i ułatwiają współpracę z podobnymi jednostkami w kraju i za granicą poprzez wzajemną wymianę.**

5. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka a możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych

Baza dydaktyczna służąca realizacji procesu kształcenia na Wydziale jest bardzo dobra. Pracownie rzeźbiarskie, oraz pracownie specjalistyczne są bardzo dobrze wyposażone w narzędzia i niezbędne materiały. Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku dysponuje obecnie w budynku głównym bardzo dobrze wyposażoną biblioteką, skomputeryzowaną i profesjonalnie zarządzaną.

Pracownie w których odbywają się zajęcia są prawidłowo wyposażone. Szczególnie pracownie materiałowe posiadają niezbędny i profesjonalny park maszynowy. Wszyscy studenci mają w pracowniach zapewniony dostęp do infrastruktury niezbędnej z punktu widzenia specyfiki kształcenia na ocenianym kierunku.

Pracownie specjalistyczne Wydziału, zlokalizowane w budynku przy Placu Wałowym, mają swoją historię i do ich osiągnięć przyczynił się ogromny wysiłek wielu pedagogów.

Chronologicznie najwcześniej powstała Pracownia Projektowania Rzeźbiarskiego, następnie Pracownia Ceramiki, Medalierstwa i Małych Form Rzeźbiarskich, Pracownia Kamienia i Pracownia Drewna.

Powstające pracownie były właściwą reakcją na aktualne potrzeby, jakie niesie czas, ale także doskonaliły program i poszerzały możliwości techniczne i warsztatowe. Pracownia Ceramiki Artystycznej to jedna z najdłużej istniejących w uczelni pracowni specjalistycznych, ma charakter pracowni międzywydziałowej i jest jedną z możliwych do wyboru pracowni specjalistycznych, a jej program dydaktyczny poprzedzany jest zajęciami z Technologii Ceramiki.

Pracownia Medalierstwa i Małych Form.

Program dydaktyczny obejmuje szeroko rozumiane zagadnienia związane z projektowaniem i wykonaniem medali, plakiet i małych form przestrzennych. Ważnym etapem dydaktycznym jest tu umiejętność odlewania (utrwalania) prac w brązie. W budynku przy Placu Wałowym mieszczą się również Pracownie Projektowania i Organizacji Przestrzeni, (dawna Pracownia Projektowania Rzeźbiarskiego), oraz Pracownie Drewna i Kamienia. Porównując inne Wydziały Rzeźby w ogólnopolskiej skali, Wydział w Gdańsku posiada najlepszą bazę, w której prowadzone są zajęcia praktyczne, oraz imponującą przestrzeń dydaktyczną dla rzeźby w plenerze przed budynkiem przy Placu Wałowym.

Budynek ten w ostatnich latach został wręcz idealnie dostosowany do potrzeb Wydziału. Zabiegi te umożliwiły Wydziałowi na uzyskiwanie wysokich efektów kształcenia i mogą być wzorem i przykładem dla innych wydziałów.

Baza dydaktyczna (pracownie) znajduje się na parterze budynku i tym samym w pełni dostępna do potrzeb studentów niepełnosprawnych. Problem ten został rozwiązany w ramach rozbudowy i modernizacji budynku przed kilkoma latami. Osoby nieme i głuche nie studiują na Wydziale. Jeśli takie osoby zostaną przyjęte, będą miały opracowany indywidualny tok studiów.

Uczelnia zapewnia bazę materialną, niezbędną do osiągnięcia końcowych efektów kształcenia na ocenianym kierunku studiów, a także uwzględniająca potrzeby osób niepełnosprawnych.

Ocena końcowa 5 kryterium ogólnego⁴...wyróżniająco
Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego.....

Uczelnia zapewnia bazę materialną, niezbędną do osiągnięcia końcowych efektów kształcenia na ocenianym kierunku studiów, a także uwzględniająca potrzeby osób niepełnosprawnych.

6.Badania naukowe prowadzone przez jednostkę w zakresie obszaru/obszarów kształcenia, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów

Rezultaty prowadzonych badań naukowych są wykorzystywane w procesie kształcenia; na kierunkach o profilu ogólnoakademickim jednostka stwarza studentom możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych oraz zdobycia wiedzy i umiejętności przydatnych w pracy naukowo-badawczej.

W wizytowanej jednostce pojęcie „badania naukowe“ nie jest tylko, jak to często bywa, zaliczaniem normalnych imprez artystycznych do programu badawczego. Owszem, ruch artystyczny jest tutaj bardzo intensywny i owocny, ale zarówno kadra dydaktyczna, jak i ambitni studenci wciąż podejmują problemy, mogące poszerzyć pole ekspresji tej dyscypliny sztuki, bądź otworzyć ją na obszar wiedzy obiektywnej. Obydwa te oddziaływania są niesłychanie istotne, ponieważ ogromnym problemem naszych czasów jest nadmierna, wąska specjalizacja, brak wzajemnej znajomości obszarów nauki i sztuki oraz wynikające stąd fobie, niosące marginalizację obydwu środowisk.

Do drugiej grupy trzeba zaliczyć organizowany cykl konferencji poświęconych tematyce rysunku współczesnego *Rysunek – przestrzeń realna – przestrzeń kreowana*. Od 2011 roku zorganizowano kilkanaście wystaw i wykładów wybitnych artystów i naukowców z kraju

oraz z Litwy i Francji. Na zakończenie cyklu planowane jest obszerne wydawnictwo, rejestrujące kondycję i dzisiejsze rozumienie podstawowego środka rejestracji sztuk wizualnych.

Cykl międzynarodowych konferencji poświęcony problemowi odlewnictwa artystycznego funkcjonuje od 2012 roku, zaś organizator zdążył nawiązać współpracę z podobnymi przedsięwzięciami w Wielkiej Brytanii i USA. W towarzyszących im warsztatach uczestniczą artyści z Portugalii, Litwy, wielu ośrodków w Polsce, a także miejscowi studenci i zainteresowani mieszkańcy Trójmiasta.

Współczesne technologie w rzeźbie. Być odkrywcą jak Alina Szaposznikow to tytuł zainicjowanego cyklu działań zmierzających do wykorzystania w sztuce nowych materiałów i technologii używanych w przemyśle, głównie zaś tworzyw sztucznych. Ogromne zainteresowanie studentów zaowocowało zbiorowymi wystawami, zwieńczonymi katalogami *Sztuka Szuka* oraz *2 Pracownia Rzeźby*.

Perypatet to tytuł projektu, który jest realizowany w otwartej, poza-pracownianej przestrzeni, anektującej do działań twórczych całe bogactwo materiałów i wartości, w które obfituje obszar zewnętrzny. Jest on adresowany przede wszystkim do studentów i znajduje wśród nich wielu twórczych entuzjastów.

Wokół postaci. Konfrontacja postaw twórczych to kolejny projekt, godzien najwyższego szacunku. Jego celem jest rejestracja różnorodnych osobowości twórczych licznych wychowanków oraz samego Mistrza, którym jest prof. em. Stanisław Radwański. Ten rodzaj uwagi jest normalny w kulturze chińskiej, w której respektem darzy się artystycznych przodków od wielu pokoleń – ale nie u nas, gdzie od czasu Rewolucji Francuskiej, niezależnie od wartości, liczy się głównie nowość. Anektowanie przez sztukę środków promocji właściwych modzie prowadzi krótką drogą do negacji przeszłości, a przecież jest truizmem, że postęp w sztuce nie istnieje. Jedynym odniesieniem do współczesności jest przeszłość, toteż znajomość tradycji w jej najlepszych przykładach jest naturalnym narzędziem podnoszenia jakości kształcenia.

Pracownia Projektowania i Organizacji Przestrzeni prowadzi *Warsztaty w przestrzeni miejskiej*, mające przypominać rolę rzeźby w sztuce, niezmienną od czasów antycznych. W starożytnej Grecji jedyną dziedziną sztuki była architektura, do której dołączyła rzeźba (malarstwo było tylko rzemiosłem, zaś grafiki w ogóle nie było). Zajęcia warsztatowe

przewodili tutaj najwybitniejsi w kraju specjaliści w tym zakresie. Ten rodzaj związków wpisuje się w tradycję Uczelni, kiedy w czasie powojennej odbudowy Gdańska o obecnym kształcie miasta decydowali artyści rzeźbiarze, ratując, bądź odtwarzając zniszczone zabytki. Młodzież aktywnie uczestniczy w projektowaniu propozycji przestrzennych dla powstających nowych dzielnic i działając w procesie rewitalizacji przestrzeni publicznej w pozostałościach po minionym ustroju.

Celem projektu zatytułowanego *Metropolitanka. Trójmiejski program hersteryczny.*, jest odkrywanie roli kobiet w historii i współczesności miasta oraz ich artystyczne i społeczne znaczenie. Prace realizowane w ramach warsztatów prezentowane na stronie internetowej Instytutu Kultury Miejskiej.

Ceramika wypalana w wysokich temperaturach to tytuł projektu badawczego, wspieranego przez słynną ze swego Wydziału Szkła i Ceramiki Akademię Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Dzięki temu programowi jednostka wzbogaciła się w szereg specjalistycznych urządzeń, głównie pieców ceramicznych o różnych parametrach, poszerzając skalę możliwości dydaktycznych oraz pole eksperymentów dla pracowników naukowo-dydaktycznych.

Bio Art.Lab w najwyższym stopniu zasługuje na miano eksperymentatora na polu badań naukowych w zakresie tworzącym pomost między biologią (Wydział Biologii Uniwersytetu Gdańskiego) i sztuką (Wydział Rzeźby i Intermediów ASP w Gdańsku). Studenci obydwu szkół, ucząc się wzajemnie, dochodzą do wspólnych konkluzji, interesujących zarówno dla biotechnologów, jak i dla artystów. Między-uczelniana i międzynarodowa zachęta nobilituje wysiłki młodzieży oraz ich próby odkryć nowych ścieżek kreacji w nauce i sztuce. Wśród wykładowców byli filozofowie z Gdańska i Poznania, artystki-wykładowczynie z Uniwersytetów w Brighton i Eindhoven, muzykolog i historyk sztuk medialnych z Uniwersytetu Łódzkiego.

Liczba przedsięwzięć naukowo- i artystyczno-badawczych, prowadzonych przy udziale studentów, od 2009 roku do dnia sporządzenia Raportu Samooceny, zamyka się cyfrą **28** i jest imponująca w odniesieniu do krajowych uczelni artystycznych. **31** warsztatów i wystaw studenckich, często z udziałem młodzieży zagranicznej, to kolejny znakomity rezultat prac poszukiwawczych. Ich dopełnieniem jest wydziałowe Koło Naukowe SPAW

Rezultaty prac badawczych są publikowane w Zeszytach Wydawniczych ASP, które miewają formę monografii (często z angielskim tłumaczeniem, wszystkie z indeksem ISBN – co

oznacza m.in. obowiązek przekazywania egzemplarzy do specjalistycznych bibliotek w kraju). W omawianym okresie wyszło 15 edycji.

Pasją personelu dydaktyczno-artystycznego зараżani są studenci, podejmujący trud poszukiwań twórczych w najrozmaitszym sensie, wymagających ogromnej pracy i czasu – ale dających potem satysfakcje odkrywców. Pogranicze sztuk, bądź sztuki i nauki są zwykle najżyźniejsze, toteż najłatwiej tam o sukces, a przynajmniej o nową, nieznaną drogę. W ten sposób cała społeczność akademicka utwierdza się w przekonaniu, że ustawiczne poszukiwania, że edukacja permanentna, są wymogiem czasu. Że tylko tą drogą można liczyć na kolejne, dobre zmiany w programie nauczania, wynikające między innymi z prowadzonego systemu badań. Porównany do czasu z poprzedniej wizytacji zespołu PKA rozwój kierunku jest ewidentny i dobrze rokujący na przyszłość.

Trudno więc się dziwić, że tak aktywni twórcy są nagradzani, zarówno w konkursach artystycznych, jak i przez władze lokalne, centralne i resortowe. W sumie pracownicy wizytowanej jednostki w omawianym czasie otrzymali **32** nagrody i wyróżnienia. Między innymi tak wysokie odznaczenia jak: Srebrne Medale *Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”*, nadane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego czy Odznaka Honorowa MKiDN „*Zasłużony dla Kultury Polskiej*” dla najbardziej zasłużonych profesorów Wydziału.

Doceniając wagę prowadzonych badań Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego podnosił z roku na rok dotacje podmiotowe, które rosły od ca 69 tys. zł w roku 2009 do ponad 91 tys. w roku 2013. Te sumy wydają się małe w relacji do analogicznych dotacji otrzymywanych przez jednostki bezpośrednio podległe ww. Ministerstwu, ale dla uczelni artystycznych są nie do przecenienia, stanowią bowiem dobry krok przeciw marginalizacji sztuki i szkolnictwa artystycznego: krok ku ugruntowaniu przekonania, że kultura to jedność nauki, technologii, sztuki i może jeszcze dobrych obyczajów.

Ocena końcowa 6 kryterium ogólnego⁴...wyróżniająca
Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego:

Wizytowana jednostka prowadzi bardzo intensywny program badań naukowych, związanych z prowadzonym kierunkiem studiów, badań z pogranicza obszaru nauki i sztuki. Ich rezultaty są adaptowane do wymogów procesu kształcenia, co przychodzi

tym naturalniej, że studenci bardzo często biorą w nich udział. Ich własny wkład pracy gwarantuje, że efekty badań są wdrażane bez oporów, zachęcając także do dalszej aktywności twórczej.

7. Wsparcie studentów w procesie uczenia się zapewniane przez Uczelnię

1) Zasady i procedury rekrutacji studentów są przejrzyste, uwzględniają zasadę równych szans i zapewniają właściwą selekcję kandydatów na dany kierunek studiów;

Rekrutacja na kierunek Rzeźba odbywa się na podstawie wyników maturalnych oraz egzaminu wstępnego. Egzamin wstępny przeprowadza Wydziałowa Komisja Rekrutacyjna powołana przez Dziekana. Postępowanie rekrutacyjne ma charakter konkursowy. Zakres egzaminu podawany jest corocznie na stronie internetowej Uczelni. Postępowanie rekrutacyjne jest trzy-etapowe. Pierwsza część egzaminu jest tylko przeglądem, punktowane są dwie kolejne części egzaminu: wielozadaniowy egzamin praktyczny i rozmowa kwalifikacyjna. Nieprzystąpienie i nieuzyskanie punktów z którejkolwiek części wielozadaniowego egzaminu praktycznego wyklucza kandydata z dalszego postępowania. Wyniki punktowe z poszczególnych części egzaminów oraz listy osób zakwalifikowanych do dalszych etapów ogłaszane są w wyznaczonych terminach przed siedzibą dziekanatu właściwego wydziału oraz w systemie IRK. Studenci pozytywnie oceniają zasady rekrutacji, co ma wpływ na właściwy dobór kandydatów, a w konsekwencji, na wysoki poziom prac semestralnych i dyplomowych. Zdaniem studentów system nie dyskryminuje żadnej z grup kandydatów.

2) system oceny osiągnięć studentów jest zorientowany na proces uczenia się, zawiera standardowe wymagania i zapewnia przejrzystość oraz obiektywizm formułowania ocen;

system oceny osiągnięć studentów jest zorientowany na proces uczenia się. W opinii studentów Uczelnia zapewnia właściwe warunki wspierania procesu uczenia się. System oceny osiągnięć dydaktycznych studentów zawiera wystandaryzowane wymagania. Szczegółowy program nauczania w formie sylabusów oraz zasady zaliczenia przedmiotu i wymagania egzaminacyjne są przedstawiane studentom na pierwszych zajęciach przez prowadzących. Studenci pozytywnie odnoszą się do oceniania ich osiągnięć. Obecni na spotkaniu ocenili informację w tym zakresie jako pełną, przejrzystą i właściwą natomiast formułowane oceny dotyczące weryfikacji procesu uczenia się są w ich odczuciu obiektywne.

3) struktura i organizacja programu ocenianego kierunku studiów sprzyja krajowej i międzynarodowej mobilności studentów;

Uczelnia wspiera mobilność studentów. Wymiana studentów odbywa się przede wszystkim w ramach Programu ERASMUS oraz MOST. Biuro Karier i Współpracy ASP w Gdańsku organizuje i koordynuje działania związane ze współpracą Akademii z zagranicznymi uczelniami artystycznymi, placówkami naukowymi i kulturalnymi.

Warunkiem zakwalifikowania na wymianę w ramach programu ERASMUS są dobre wyniki w nauce i znajomość języka obcego. Kwalifikacją studentów zajmuje się specjalna Komisja Kwalifikacyjna. Poza programem Erasmus Uczelnia ma podpisaną umowę dwustronną z Lwowską Narodową Akademią Sztuk Pięknych we Lwowie oraz umowę o współpracy z Azerbejdżańskim Państwowym Uniwersytetem Kultury i Sztuki. Podczas spotkania z ZO PKA studenci wskazali, iż co do zasady nie muszą wyrównywać różnic programowych po powrocie z uczelni partnerskiej. Szczegółowe programy wymiany krajowej i międzynarodowej oraz procedura rekrutacyjna jest dostępna stronie internetowej Uczelni. W roku akademickim 2012/2013 z możliwości wymiany międzyuczelnianej skorzystało 7 studentów, w roku akademickim 2011/2012 również 7 studentów.

Stopień wiedzy o systemie ECTS kształtuje się wśród studentów na odpowiednim poziomie. Obecni na spotkaniu z ZO PKA wskazali, iż mają świadomość jakie znaczenie mają punkty ECTS w ich procesie kształcenia.

Współpraca międzynarodowa pozytywnie wpływa na możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia. Kontakty z zagranicznymi centrami nauki i sztuki pozwalają konfrontować przebieg procesu dydaktycznego na wizytowanym kierunku z procesem kształcenia za granicą.

4) system pomocy naukowej, dydaktycznej i materialnej sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów oraz skutecznemu osiągnięciu założonych efektów kształcenia.

System opieki naukowej i dydaktycznej nad studentami wizytowanego kierunku należy ocenić pozytywnie. Nauczyciele akademicki jak i pracownicy administracyjni są oceniani przez studentów bardzo dobrze. Małe liczebnie grupy oraz formuła zajęć oparta na konsultacjach zapewnia studentom właściwą opiekę naukową i dydaktyczną ze strony nauczycieli akademickich. Konsultacje prowadzących są dostosowane do potrzeb studentów. Studenci mają również możliwość kontaktu z nauczycielami akademickimi za pośrednictwem telefonu oraz poczty elektronicznej.

Zasady dyplomowania są znane studentom, uważają, iż są one przejrzyste i zrozumiałe. Dobór tematu pracy dyplomowej odbywa się z uwzględnieniem zainteresowań studenta.

Godziny otwarcia dziekanatu oraz jakość obsługi, studenci ocenili pozytywnie, co przekłada się na efektywne załatwianie bieżących spraw. Przepływ informacji między studentami, a kadrami oraz administracją studenci ocenili pozytywnie.

Studenci pozytywnie ocenili sylabusy, które są przedstawiane na zajęciach przez prowadzących. Informacje zawarte w programach poszczególnych przedmiotów pozwalają zdobyć wiedzę na temat obowiązujących treści i terminów ich realizacji. W opinii studentów materiały zalecane przez nauczycieli akademickich są przydatne do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia.

Mechanizmami motywującymi studentów do osiągnięcia lepszych efektów kształcenia są stypendium rektora, nagroda i wyróżnienie rektora. Za wyjątkowe wartości pracy dyplomowej studentowi może być przyznane „Wyróżnienie Akademii”. Studenci motywowani są do osiągnięcia lepszych efektów kształcenia również poprzez umożliwianie udziału w wystawach i projektach realizowanych przez wykładowców. Propozycje tego typu są składane najlepszym studentom w pracowniach, co należy ocenić jako skuteczny sposób motywacyjny. W opinii studentów mechanizmy motywujące spełniają swoją rolę w wystarczającym stopniu, motywując ich do osiągnięcia lepszych efektów kształcenia. Obecnie na wizytowanym kierunku pobiera 7 osób stypendium rektora.

Uczelnia wdrożyła prawidłowo funkcjonujący system pomocy materialnej. System przyznawania świadczeń pomocy materialnej opiera się na Regulaminie ustalania i przyznawania studentowi pomocy materialnej dla studentów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (załącznik nr.1 Zarządzenia Rektora ASP w Gdańsku nr 169/2013). Zgodnie z Regulaminem studenci mają prawo ubiegać się o wszystkie świadczenia przewidziane w art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym. Świadczenia przyznawane są przez Wydziałową Komisję Stypendialną bądź Odwoławczą Komisję Stypendialną. Wydawane decyzje stypendialne spełniają wymogi art. 107 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Podczas spotkania z ZO PKA przedstawiciele Rady Samorządu Studenckiego wskazali, iż rozdział środków finansowych przeznaczonych na świadczenia pomocy materialnej nie jest dokonywany w porozumieniu z Radą Samorządu Studenckiego, co jest niezgodne z art. 174 ust. 2 Ustawy. W tym zakresie rekomenduje się stosowanie zgodnych z Ustawą regulacji zawartych w §3 pkt. 1 obowiązującego na Uczelni regulaminu pomocy materialnej. Studenci są zaznajomieni z obowiązującym w Uczelni

systemem pomocy materialnej, jako źródło wiedzy, wskazali stronę internetową oraz tablice, na których znajdują potrzebne informacje.

Rozwój kulturowy i społeczny studentów możliwy jest poprzez funkcjonowanie Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego. Głównym obszarem działania Samorządu są kwestie socjalne oraz organizacja wydarzeń o charakterze kulturalnym. Uczelnia zapewnia odpowiednie wsparcie materialne niezbędne do funkcjonowania struktur samorządności studenckiej. Ciągłe zapewnianie rozwoju kulturalnego studentów determinuje charakter Uczelni między innymi poprzez organizację wystaw oraz warsztatów.

Podczas spotkania z ZO PKA studenci pozytywnie ocenili kontakt z nauczycielami akademickimi prowadzącymi zajęcia i władzami oraz wskazali na odpowiednie przygotowanie merytoryczne wykładowców. Studenci wskazali na sprawne działanie dziekanatu oraz podkreślili kompetencje i kulturę osobistą pracowników. W opinii studentów, Uczelnia stosuje przejrzysty system oceny efektów kształcenia, umożliwiając weryfikację zakładanych celów na każdym etapie kształcenia. System ten jest powszechnie dostępny. Studenci wyrazili opinię, iż możliwość uczestnictwa w wydarzeniach artystycznych jest istotną możliwością sprzyjającą weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia.

Studenci pozytywnie ocenili rozstrzyganie skarg i rozpatrywanie wniosków. Wnioski rozpatrywane są bez zbędnej zwłoki i zgodnie z oczekiwaniami studentów. Studenci zgłaszają wnioski i uwagi do władz Uczelni lub bezpośrednio do nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zależności od materii sprawy.

Ocena końcowa 7 kryterium ogólnego⁴.....w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Rekrutacja na wizytowanym kierunku ma charakter konkursowy. Zasady i procedury rekrutacji są przejrzyste i zapewniają właściwą selekcję kandydatów.**
- 2) Zasady oceny osiągnięć dydaktycznych studentów są znane od początku trwania zajęć dydaktycznych. Są one konsekwentnie egzekwowane przez wykładowców. System oceny osiągnięć studentów sformułowany w sposób właściwy.**
- 3) Uczelnia umożliwia uczestnictwo w programach międzynarodowych i krajowych.**
- 4) System pomocy naukowej, dydaktycznej i materialnej w pełni sprzyja rozwojowi artystycznemu, społecznemu i zawodowemu studentów oraz skutecznemu osiągnięciu założonych efektów kształcenia.**

8. Jednostka rozwija wewnętrzny system zapewniania jakości zorientowany na osiągnięcie wysokiej kultury jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów.

1) Jednostka wypracowała przejrzystą strukturę zarządzania kierunkiem studiów oraz dokonuje systematycznej, kompleksowej oceny efektów kształcenia; wyniki tej oceny stanowią podstawę rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji zorientowanej na doskonalenie jakości jego końcowych efektów,

Początki Systemu Zapewnienia jakości w Uczelni sięgają 2010 r. Zarządzeniem Rektora z dnia 15 października 2010 r. został powołany Uczelniany Zespół Zapewnienia jakości kształcenia. Jak wynika ze sprawozdania za rok akademicki 2010/2011 Zespół ten zajmował się założeniami do funkcjonowania Wydziałowych Zespołów zapewnienia jakości kształcenia oraz kwestią wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji na kierunkach studiach prowadzonych

w Uczelni. Kolejne dokumenty normujące funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości w Uczelni to: Uchwała Senatu nr 103/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie wprowadzenia na wydziałach wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz Zarządzenie Rektora nr 75/2011 z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. W dniu 27 marca 2014 r. Rektor Uczelni wydał Zarządzenie nr 187/2014 w sprawie systemu zapewnienia jakości kształcenia w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Głównymi celami Systemu są m.in. stałe monitorowanie i podnoszenie jakości kształcenia na Wydziale oraz stosowanie jednoznacznych procedur oceny metod, warunków kształcenia oraz programów kształcenia.

Do wejścia w życie Zarządzenia, tj. do dnia 27 marca 2014 r., strukturę Systemu stanowiły: Uczelniany Zespół Zapewnienia Jakości Kształcenia, Wydziałowy Zespół Zapewnienia Jakości Kształcenia, Wydziałowe Zespoły ds. Krajowych Ram Kwalifikacji oraz Komisje powoływane do określonych zadań: Komisja ds. Rekrutacji, Komisja Dyplomowa, Komisja ds. Działalności Badawczej, Komisja ds. Oceny Kadry, Komisja ds. Studiów Doktoranckich, Komisja ds. Monitoringu Losów Absolwentów, Komisja ds. Współpracy z Podmiotami Zewnętrznymi, Komisja ds. Stanowisk.

Obecnie, zgodnie z ww. Zarządzeniem, strukturę organizacyjną Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości stanowią:

1. Pełnomocnik Rektora ds. jakości Kształcenia,
2. Uczelniany Zespół ds. Jakości Kształcenia,
3. Wydziałowe Komisje Zapewnienia Jakości Kształcenia, Instytutowa Komisja Zapewnienia Jakości Kształcenia

Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia odpowiada za koordynację działań w zakresie zapewnienia jakości kształcenia w Uczelni. Do jego zadań należy: współpraca z Uczelnianym Zespołem ds. Jakości Kształcenia i z prorektorem ds. kształcenia i spraw studenckich, praca na rzecz rozwijania kultury jakości kształcenia i przedstawiania rektorowi propozycji działań mających na celu podnoszenie jakości kształcenia w Uczelni i systemów wspierających kształcenie.

Funkcjonowanie wydziałowego systemu zapewnienia jakości Wydział opiera na podstawowych dokumentach normujących jego funkcjonowanie w Uczelni, tj. uchwale nr 103/2011 Senat ASP w Gdańsku z dnia 16 listopada 2011 roku w sprawie wprowadzenia wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia, oraz zarządzenia nr 75/2011 Rektora ASP w Gdańsku z dnia 21 listopada 2011 roku w sprawie Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. Zapisy te określają efekty kształcenia dla kierunków i podmiotów kształcenia dostosowanych do wymagań Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, oraz wprowadzają Uczelniany System Zapewnienia Jakości Kształcenia. Zespół Zapewnienia Jakości Kształcenia pełni funkcję doradczą i rekomendacyjną wobec Rektora i Senatu.

W skład Uczelnianego Zespołu ds. Jakości Kształcenia wchodzi: przewodniczący – osoba wskazana przez rektora, przedstawiciele Wydziałów i Instytutu wskazani przez dziekanów i zatwierdzeni przez Senat, przedstawiciel doktorantów oraz przedstawiciel studentów. Do zadań Uczelnianego Zespołu należy koordynowanie, standaryzowanie i ocena działania prac Wydziałowych Komisji Zapewnienia Jakości Kształcenia, opracowywanie projektów wewnętrznych aktów prawnych dotyczących zapewnienia jakości kształcenia i dostosowywanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, opracowywanie jednolitych wzorcowych procedur jakości kształcenia, opracowywanie projektów ankiet, koordynowanie procesu przeprowadzania badań i analiza raportów dotyczących jakości kształcenia sporządzonych przez zespoły wydziałowe, opracowywanie corocznych sprawozdań z funkcjonowania uczelnianego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Przewodniczący Uczelnianego Zespołu ds. jakości Kształcenia składa Rektorowi raport zawierający analizę funkcjonowania Systemu.

Skład Wydziałowej Komisji jest następujący: przewodniczący - prodziekan lub osoba wyznaczona przez Dziekana, członkowie: co najmniej po jednym nauczycielu akademickim reprezentującym każdy kierunek studiów na Wydziale, przedstawiciel doktorantów oraz przedstawiciel studentów. Do zadań Wydziałowego Komisji Zapewnienia Jakości

Kształcenia, Instytutowej Komisji Zapewniania Jakości Kształcenia należy w szczególności: wdrażanie na wydziale opracowanych przez Uczelniany Zespół ds. Jakości Kształcenia procedur i wzorów dokumentów służących doskonaleniu jakości kształcenia, monitorowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia poprzez analizę koncepcji kierunku kształcenia, programów kształcenia, zasobów kadrowych, infrastruktury dydaktycznej, wsparcia studentów w procesie kształcenia, badanie kariery zawodowej absolwentów oraz opinii pracodawców w zakresie przygotowania absolwentów do pracy zawodowej, przedstawianie Dziekanowi, Dyrektorowi Instytutu propozycji działań mających na celu podnoszenia jakości kształcenia na Wydziale, przedstawianie Radzie Wydziału, Radzie Instytutu oraz Uczelnianemu Zespołowi ds. Jakości Kształcenia sprawozdania za dany rok akademicki z efektów działania wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia na Wydziale.

Z dokumentacji otrzymanej od Uczelni wynika, iż posiada ona dokumenty dotyczące przepisów prawnych normujących proces zapewnienia jakości kształcenia. W głównej mierze odnoszą się one do: tworzenia programów kształcenia, określania weryfikacji efektów kształcenia, w tym procesu dyplomowania, zasad rekrutacji, oceny nauczycieli akademickich, oraz monitorowania losów absolwentów.

Funkcją Rady Wydziału jest inicjowanie procedury przyjęcia lub zmiany programu kształcenia dla danego kierunku studiów. Rada Wydziału ma poświęcać jedno swoje posiedzenie w roku akademickim (w semestrze zimowym) na zagadnienia jakości kształcenia. W trakcie posiedzenia wszystkie komisje i zespoły oraz dziekan i prodziekani mają składać sprawozdania będące końcowymi etapami prowadzonych procedur. Natomiast Dziekan jest odpowiedzialny za wdrożenie i funkcjonowanie systemu zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia.

Narzędziem diagnozy jakości pracy kadry dydaktycznej są ankietowe badania opinii studentów. Zasady przeprowadzania ankietyzacji określa Zarządzenie Rektora nr 87/2012 z dnia 19 stycznia 2012 r. Badanie przeprowadza się metodą dobrowolnej anonimowej ankiety w formie papierowej. Ankietyzacji są poddawane zajęcia dydaktyczne każdego nauczyciela akademickiego. Za organizację i przeprowadzanie ankiety odpowiada Dziekan. Badanie ankietowe przeprowadza się dwa razy w roku pod koniec semestru zimowego oraz letniego po zakończeniu zajęć. Wyniki ankiet są opracowywane przez Dziekana i przedstawiciela Wydziału i przekazywane do Uczelnianego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. Zbiorcze wyniki stanowią istotne źródło informacji w celu doskonalenia programów kształcenia i sposobów organizacji dydaktyki. Wyniki przeprowadzonych ankiet

są publikowane na stronie internetowej Wydziału. Wyniki ankiet uwzględnia się jako jeden z elementów okresowej oceny nauczycieli akademickich. Wnioski wynikające z oceny pracy nauczyciela mają wpływ na: kształtowanie wysokości wynagrodzenia, awanse i wyróżnienia, powierzanie stanowisk kierowniczych.

Podczas spotkania z ZO PKA studenci wskazali, iż są zainteresowani wynikami z przeprowadzonego procesu ankietyzacji. Dodatkowo studenci stwierdzili, iż ze względu na małą liczebność grup oraz bezpośredni kontakt z prowadzącymi zajęcia, mają możliwość na bieżąco składać uwagi na temat poszczególnych zajęć, co pozytywnie wpływa na jakość kształcenia na wizytowanym kierunku.

Kolejnym narzędziem wykorzystywanym w ewaluacji procesu kształcenia są hospitacje zajęć. Zasady przeprowadzania hospitacji określa Uchwałą Rady Wydziału nr 11A/2013 z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie zatwierdzenia procedury hospitacji zajęć dydaktycznych i protokołu hospitacji. Celem hospitacji jest kontrola i systematyczna poprawa jakości kształcenia. Zalecenia pohospitacyjne mają na celu motywowanie nauczycieli do dbałości o wysoką jakość zajęć, merytoryczną poprawność realizowanych tematów i doskonalenie metod dydaktycznych. Hospitacji podlegają zajęcia prowadzone przez pracowników Wydziału ze stopniem naukowym doktora lub doktora habilitowanego (w ciągu pierwszych trzech lat prowadzenia zajęć). Hospitacje są przeprowadzane na wniosek Dziekana Wydziału. Za przeprowadzenie hospitacji odpowiedzialni są Kierownicy Katedr. Do przeprowadzenia hospitacji zajęć kierownik Katedry może upoważnić innych pracowników jednostki. Hospitujący nie może posiadać niższego stopnia naukowego niż hospitowany. Wyniki hospitacji są nanoszone na „Protokół hospitacji”. Hospitujący jest zobowiązany do przedstawienia hospitowanemu wypełnionego Protokołu.

Wyniki z przeprowadzonych hospitacji powinny być uwzględnione w okresowej ocenie pracowników, przy awansach i obsadach zajęć dydaktycznych.

Znaczącym narzędziem ewaluacji procesu kształcenia jest okresowa ocena pracowników. Zasady i zakres oceny nauczycieli akademickich określa Statut Uczelni. Do dokonania oceny powołane zostały: wydziałowe komisje ds. oceny okresowej, uczelniana komisja ds. oceny okresowej, uczelniana komisja odwoławcza ds. oceny okresowej oraz komisję ds. oceny okresowej pracowników biblioteki. Ocena jest dokonywana raz na dwa lata w przypadku nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego, raz na cztery lata w przypadku nauczycieli posiadających tytuł naukowy profesora. Ocena może być dokonana w każdym czasie na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel jest zatrudniony. Elementami branymi pod uwagę przy

ocenie pracowników naukowo-dydaktycznych na Wydziale Rzeźby są: dorobek artystyczno-naukowy, wyniki ankiet studenckich, opinia bezpośredniego przełożonego i wypełniona przez pracownika ankietą o działalności organizacyjnej. Uchwałą Senatu nr 109/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie trybu realizacji godzin organizacyjnych przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w ASP w Gdańsku ustalono ilość godzin organizacyjnych obowiązujących w ciągu roku. Ankietą oceny okresowej jest wykorzystywana również przy przedłużaniu okresu zatrudnienia. Każdy nowo zatrudniony pracownik naukowo-dydaktyczny po roku pracy jest zobowiązany do przedstawienia wypełnionej ankiety, a tym sposobem wykazania się swoją aktywnością organizacyjną, natomiast bezpośredni przełożony do złożenia opinii, na podstawie których wnioski o dalsze zatrudnienie jest poddany głosowaniu przez Radę Wydziału.

Informacje uzyskane w procesie ewaluacji służą do: zapewnienia stabilności kadry i wyznaczenia obszarów wymagających zwiększenia intensywności działań, zwiększenia zaangażowania poszczególnych podmiotów w życie Uczelni, reagowania na bieżąco i wprowadzania koniecznych zmian w realizowany program, wyznaczania obszarów, w jakich program lub praca Uczelni nie daje spodziewanych rezultatów, określenie przyczyn tego stanu oraz wprowadzenie usprawnienia, planowania strategii rozwoju Uczelni itp.

W trakcie wizytacji przedstawiono m.in.: sprawozdanie ze spotkania Wydziałowej Komisji Oceny Jakości Kształcenia, notatki i protokoły dotyczące dyskusji na temat efektów i jakości kształcenia po przeglądzie końcowo rocznym na wizytowanym kierunku, sprawozdanie roczne Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, protokół z katedralnego przeglądu w Katedrze Rzeźby na Wydziale Rzeźby i intermediiów.

Na podstawie tej dokumentacji można stwierdzić, iż w Uczelni dokonywany jest bieżący monitoring realizacji procesu kształcenia: monitorowanie kwalifikacji nauczycieli akademickich uczestniczących w procesie kształcenia na kierunku, ocena jakości prowadzonych zajęć dydaktycznych, monitorowanie doskonalenia programów kształcenia, monitorowanie warunków kształcenia, weryfikacja zakładanych efektów kształcenia, ocena dostępności informacji na temat kształcenia, badanie losów absolwentów Uczelni, zapobieganie zjawiskom patologicznym, procedury wdrażania planów naprawczych.

W trakcie wizytacji zapoznano się z dokumentacją będącą przedmiotem obrad Senatu oraz Rady Wydziału, badając tematykę posiedzeń poświęconą zagadnieniom jakości. Z analizy dokumentacji wynika, iż problematyka jakości jest przedmiotem obrad organów kolegialnych Uczelni. Podczas posiedzeń były przedstawiane zagadnienia związane z uczelnianym systemem zapewnienia jakości, wynikami rekrutacji, polityką kadrową,

zmianami w planach i programach studiów, strategią rozwoju Wydziału. Ponadto zapoznano się z dokumentacją będącą wynikiem funkcjonowania Uczelnianego i Wydziałowego Zespołu Zapewniania jakości kształcenia. Ze spotkań sporządzane są protokoły, które pozwalają ocenić realną aktywność tych organów w obszarze zapewnienia jakości kształcenia.

System skierowany do środowiska studenckiego jest zadowalający. Studenci mogą znaleźć niezbędne informacje dotyczące wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia na stronie internetowej Uczelni oraz Wydziału. Wydział prowadzi stronę internetową, która jest źródłem aktualnych informacji dotyczącej oferty kształcenia oraz toku studiów. Na stronie znajdują się informacje dotyczące między innymi programów studiów, planów studiów, sylabusów poszczególnych zajęć, rozkładów zajęć, oferty kształcenia. W sposób ciągły zamieszczane są na niej także aktualne informacje i ogłoszenia. Oprócz strony internetowej wskazane informacje są wywieszane na tablicy informacyjnej Wydziału Rzeźby, jak również przekazywane pocztą elektroniczną.

Ważnym elementem wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia jest monitoring losów absolwentów. Sposób tworzenia Bazy Absolwentów Akademii Sztuk Pięknych oraz procedurę badania kariery zawodowej jej absolwentów określa Zarządzenie Rektora nr 153/2013 z dnia 3 czerwca 2013 r. w sprawie badania losów zawodowych absolwentów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku i wprowadzenia wzoru ankiety badającej losy zawodowe absolwentów. Zarządzeniem Rektora nr 105/2012 z dnia 19 czerwca 2012 r. został wprowadzony formularz zgody na udział w badaniu losów zawodowych absolwentów Akademii Sztuk Pięknych. Szczególnie ważnym z punktu widzenia badania losów absolwentów kierunku rzeźba jest ogląd kompetencji i postaw reprezentowanych przez absolwentów, decydujących o jakości świadomego ich uczestnictwa w życiu kulturalnym społeczności i środowisk, w których funkcjonują po ukończeniu studiów. Ważna z punktu widzenia twórczości artystycznej jest zdolność do podejmowania inicjatyw rozwijających świadomość kulturalną i artystyczną obszaru ich działania, udziału w przedsięwzięciach artystyczno-badawczych, naukowych, zdolności projektowania i realizacji wydarzeń artystycznych o różnym zasięgu. Badanie jest prowadzone w celu weryfikacji efektywności systemu kształcenia w kontekście wymogów rynku pracy i docelowo w celu dostosowania strategii zarządzania uczelnią oraz programów nauczania na poszczególnych Wydziałach do zmieniającego się Rynku pracy. Odbiorcami wyników badania losów ASP są: władze uczelni w zakresie zarządzania uczelnią, władze wydziałów w zakresie programu nauczania, kierownicy Katedr z poszczególnych jednostek ASP w zakresie usprawnienia systemów kształcenia i obsługi technicznej. Narzędziem badawczym jest elektroniczny kwestionariusz

pytań gwarantujący anonimowość respondentów i łatwy dostęp do ankiety. Na kierunku rzeźba zgodę na udział w badaniu losów zawodowych w roku 2013/2014 wyraziło 13 absolwentów.

Monitorowanie programu kształcenia odbywa się w sposób ciągły i na wszystkich poziomach, zarówno na poziomie indywidualnej korekty pedagoga prowadzącego, w wyniku sugerowanych dyskusji w ramach przeglądów np. katedralnych w kontekście całościowej dyskusji dot. przedmiotu czy w wyniku zaleceń zawartych w raporcie Komisji ds. Oceny Jakości Kształcenia KOJK przedstawianych Radzie Wydziału raz w roku. Proces ten ma charakter ewolucyjny i stopniowy przy założeniu, iż nie tylko korekty pod kątem wyzwań uwarunkowanych nowymi trendami lecz również odwołanie się do dobrych doświadczeń z przeszłości może pozytywnie wpłynąć na udoskonalenie programu.

Należy również zwrócić uwagę, iż na Kierunku nie są niczym nowym, wręcz przeciwnie, działania projakościowe wpisują się w długoletnią tradycję zapewnienia wysokiego poziomu kształcenia co jest charakterystyczne dla kształcenia artystycznego. Przykładem może być stała praktyka podsumowań semestralnych na Kierunku opierająca się na wspólnych przeglądach prac studenckich, dyskusjach programowych i ocenie jakości kształcenia, czy funkcjonowanie opiniujących komisji: rekrutacyjnej, dyplomowej i monitorowania efektów pod kątem ewentualnych zmian. Świadczą o tym: wysoki poziom prac magisterskich (nagrody i wyróżnienia za najlepsze dyplomy), ewolucja i rozwój kierunku rzeźba, monitorowanie programów oraz ich dostosowanie pod kątem planowanej sylwetki absolwenta, potrzeb rynku sztuki i rynku pracy, oraz edukacji.

2) w procesie zapewniania jakości i budowy kultury jakości uczestniczą pracownicy, studenci, absolwenci oraz inni interesariusze zewnętrzni.

W opracowaniu programów kształcenia oraz dostosowaniu efektów kształcenia do oczekiwań rynku pracy zaangażowani są interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni. Plany studiów i programy kształcenia podawane są do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie ich na stronie internetowej Wydziału.

Interesariusze zewnętrzni uczestniczą w procesie zapewniania jakości i budowy kultury jakości poprzez zapraszanie do współpracy w ramach różnorodnych projektów. Grupę tę tworzą instytucje zewnętrzne takie jak firmy, Ośrodki Akademickie, Instytucje Kultury, jednostki samorządowe np. firma Navimor International z Sopotu, Centrum Sztuki

Współczesnej Łaźnia w Gdańsku, Wydział Architektury Politechniki Gdańskiej, Wydział Biologii Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańska Galeria Miejska, Grupa Inwestycyjna Hossa SA z Gdyni, Instytut Sztuki Wyspa Progres w Gdańsku, Fundacja Wspólnota Gdańsk – Rozdroża Wolności, Urząd Miasta w Złocieńcu, Gmina Śródko koło Gietrzwałdu i inne, z którymi Wydział zawarł umowy o współpracy na realizację plenerów, warsztatów, wystaw, wykładów i innych projektów artystycznych.. W trakcie plenerów współfinansowanych przez interesariuszy studenci pod nadzorem dydaktycznym realizują prace, które (w myśl ustaleń) zostają przekazane na rzecz współorganizatora tworząc w określonej przestrzeni stałą ekspozycję. Organizator umożliwiając stałą prezentację prac studentów, ich promocję w formie katalogów, plakatów, oraz informację w mediach, przyczynia się do upublicznienia dzieła i jego społecznej oceny, tworząc środowisko szerokiego oddziaływania i kształtowania świadomości kulturowej, w ścisłym związku z środowiskiem lokalnym. Stałą współpracę Wydział współpracuje między innymi z następującymi interesariuszami zewnętrznymi: Navimor International z Sopotu, Gdańską Galerią Miejską, Grupą Inwestycyjną Hossa SA z Gdyni, Instytutem Sztuki Wyspa Progres w Gdańsku, GOK Gietrzwałd (Śródko), Radą dzielnic Siedlce Gdańsk, Fundacją Wspólnota Gdańska.

Wydział prowadzi również wieloletnią współpracę z: Urzędem Wojewódzkim Województwa Pomorskiego (pomoc w organizacji pleneru w Rodowie w ubiegłych latach), Wydziałem Kultury Urzędu Miasta Gdańska (Prezydent Gdańska przyznaje od dwóch lat Nagrodę Prezydenta Miasta Gdańska dla najlepszego studenta Wydziału Rzeźby i Intermediów), Urzędem Miejskim w Złocieńcu przy organizacji 8 plenerów w Złocieńcu, -Urzędem Miasta Prabuty(przy organizacji plenerów w Rodowie), Wydziałem Biologii Uniwersytetu Gdańskiego (organizator dwóch edycji plenerów w granicy na terenie kampusu Wydziału Biologii, współpraca Pracowni Działań Transdyscyplinarnych z pracownikami Zakładu Genetyki), Wydziałem Architektury Politechniki Gdańskiej (wspólne warsztaty w ramach Art.&Science Meeting, Koło Naukowe Politechniki Gdańskiej BUA), Instytutem Psychologii UG (organizacja warsztatów i wykładów dla studentów i doktorantów Wydziału w ramach I Sesji Psychologicznej na Wydziale Rzeźby ASP w Gdańsku), Akademickim Centrum Kultury ALTERNATOR przy Uniwersytecie Gdańskim przy organizacji kolejnych edycji Dni Kultury Azjatyckiej wystawy: Made in China, Dekan, Teatrem Szekspirowskim w Gdańsku i Festiwalem Teatrów Ulicznych Feta przy organizacji festiwalu na terenie Małej Zbrojowni i Placu Wałowego, Gminnym Ośrodkiem Kultury w Gietrzwałdzie (przy organizacji plenerów w drewnie), Galerią Refektarz w Kartuzach (przy organizacji wystaw

prezentujących prace pracowników kierunku oraz studentów i absolwentów w ramach wystaw z cyklu „Wiosna Młodych”: Wystawa Prac Absolwentów Pracowni Ceramiki (2010), Wystawa 2 Pracowni Rzeźby (2011), Wystawa prac Dyplomowych ASP w Gdańsku (2009)), z Galeriami Gdańskiego Archipelagu Kultury: Cebulka, Projektornia, Plama (przy organizacji kilkunastu wystaw prac studenckich), Galerią Warzywniak (przy organizacji warsztatów i cyklu wykładów pracowników Wydziału), Muzeum Historycznym Miasta Gdańska (organizacja pleneru rysunkowego w Twierdzy Wisłoujście (10.2008), druk kalendarza Muzeum z pracami studentów z pleneru (2010), Wystawa stron katalogu 2010 Mała Aula ASP), Fundacja Liberty Gdynia (organizacja wystawy w Pomorskim Parku Technologicznym w Gdyni – „Sztuka Przestrzeni –Kontrasty” w której brało udział wielu pracowników Wydziału), Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku (organizacja Triennale Młodych , organizacja plenerów i wystaw naszych pracowników), Galerią Elbląska 66 (organizacja wystaw, głównie rysunku studenckiego, prezentacji dyplomowych), Centrum Hevelianum (organizacja prezentacji pracowni specjalizacji Wydziału - wystawa „Techne” 2012 rok), Muzeum Narodowym w Gdańsku (organizacja i prowadzenie warsztatów ceramicznych towarzyszących wystawie „Sąsiadki”, 2013 , wystawy dyplomów), Muzeum w Lęborku (organizacja wystawy dyplomów 2013), Gdańskim Towarzystwo Fotograficzne (organizacja wystaw po plenerach rodowskich), Nadmorskim Centrum Kultury (przy organizacji wystaw np. wystawy „Wobec przestrzeni” (2012), prezentacji prac dyplomowych,), Stowarzyszeniem Galerii Poraj (przy organizacji stałej ekspozycji Przypałacowej Galerii Rzeźby i plenerów), Gminą Smołdzino (w budowaniu całorocznej ekspozycji rzeźb studentów kierunku Rzeźba na trasach rekreacyjnych gminy, dającej szansę zderzenia sztuki z odbiorcą zewnętrznym).

Na podstawie opinii przedstawicieli Samorządu Studenckiego wyrażonej podczas spotkania z ZO PKA, należy stwierdzić, że przedstawiciel studentów w ww. Zespole jest traktowany na zasadach partnerskich przez pozostałych członków, a także iż aktywnie uczestniczy w posiedzeniach Komisji.

Studenci, uczestniczą w procesie zapewnienia jakości kształcenia głównie poprzez ankietyzację. Studenci mają możliwość wyrażenia swoich opinii na temat pracowników dydaktycznych ASP w Gdańsku. Ankietyzacja funkcjonuje w formie elektronicznej w systemie Wirtualny dziekanat. Studenci wskazali, iż ankiety dostępne są po zalogowaniu na indywidualne konto i wymagają wypełnienia, by móc przejść do kolejnych zakładki. Takie rozwiązanie w ich opinii nie jest satysfakcjonujące, gdyż wypełnianie ankiet jest niedokładnie

ze względu na chęć skorzystania z innych funkcjonalności systemu, co przekłada się na wyniki. Kwestionariusz ankiety jest przejrzysty i zrozumiały, składa się z 16 pytań zamkniętych. Studenci dokonują oceny w skali od 1 do 5, kwestionariusz zawiera miejsce na wpisanie własnych uwag. Ankietyzacja przeprowadzana jest w każdym roku akademickim po semestrze zimowym i letnim. Samorząd Studencki zauważając nieskuteczność mechanizmu planuje podjąć działania przebudowy systemu dostępu do ankiety. Upowszechnianie informacji dotyczących wyników monitorowania jakości procesu kształcenia odbywa się podczas posiedzeń Rady Wydziału.

Tabela nr 1 Ocena możliwości realizacji zakładanych efektów kształcenia.

Zakładane efekty kształcenia	Program i plan studiów	Kadra	Infrastruktura dydaktyczna/ biblioteka	Działalność naukowa	Działalność międzynarodowa	Organizacja kształcenia
wiedza	x	x	x	x	x	x
umiejętności	x	x	x	x	x	x
kompetencje społeczne	x	x	x	x	x	x

- + - **pozwala na pełne osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia
- +/- - **budzi zastrzeżenia - pozwala na częściowe osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia
- - **nie pozwala na osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia

Ocena końcowa 8 kryterium ogólnego³...wyróżniająco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Jednostka wypracowała przejrzystą strukturę zarządzania kierunkiem studiów oraz dokonuje systematycznej, kompleksowej oceny efektów kształcenia; wyniki tej oceny stanowią podstawę rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji zorientowanej na doskonalenie jakości jego końcowych efektów.

2) W opracowaniu programów kształcenia oraz dostosowaniu efektów kształcenia do oczekiwań rynku pracy zaangażowani są interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni. Plany studiów i programy kształcenia podawane są do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie ich na stronie internetowej Wydziału. Kryterium udziału pracowników, studentów, absolwentów oraz interesariuszy zewnętrznych w procesie podnoszenia jakości kształcenia jest spełniony.

9. Podsumowanie

Tabela nr 2 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

L.p.	Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
		wyróżniająco	w pełni	znaczaco	częściowo	niedostatecznie
1	koncepcja rozwoju kierunku	x				
2	cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji	x				
3	program studiów	x				
4	zasoby kadrowe	x				
5	infrastruktura dydaktyczna	x				
6	prowadzenie badań naukowych ³	x				
7	system wsparcia studentów w procesie uczenia się		x			
8	wewnętrzny system zapewnienia jakości	x				

Realizowana koncepcja kształcenia wizytowanego kierunku rzeźba jest ściśle powiązana z ogólną kulturotwórczą misją Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku i odpowiada wszystkim celom określonym w strategii rozwoju Wydziału Rzeźby i Intermediów. Interesariusze zewnątrzni od lat współpracują z jednostką, na bieżąco korygując swoje oczekiwania, ta zaś

reaguje, zawsze uwzględniając interesy młodzieży i własną koncepcję rozwoju. Należy stwierdzić, że Wydział odpowiedzialnie kształci przyszłych artystów zdolnych do kreowania własnych wizji artystycznych. Absolwenci Wydziału do uprawiania własnej twórczości przygotowani są w pełni: warsztatowo, praktycznie, oraz teoretycznie.

Zakładane przez jednostkę efekty kształcenia odnoszące się do programu studiów, stopnia i profilu, kształcenia są zgodne z wymogami KRK oraz koncepcją rozwoju kierunku.

Przyjęta struktura dydaktyczna zezwala i umożliwia weryfikację efektów kształcenia na kilku poziomach: pracowni, katedry, kierunku i uczelni. Zespół wizytujący po zapoznaniu się z dokumentacją i po dokonanej wizytacji bardzo wysoko ocenia efekty kształcenia i system weryfikacji. Studenci mają zapewnioną możliwość indywidualizacji procesu kształcenia. Zespół również pozytywnie ocenia mechanizm badania i śledzenia losów absolwentów.

Wszystkie składowe całego procesu edukacyjnego prowadzone na wizytowanym kierunku: efekty kształcenia, treści programowe, formy zajęć oraz stosowane metody dydaktyczne tworzą spójną całość. Liczba pracowników naukowo-dydaktycznych i struktura ich kwalifikacji w pełni umożliwia osiągnięcie założonych celów kształcenia i efektów realizacji programu, ich dorobek artystyczno-naukowy i kwalifikacje dydaktyczne, zwłaszcza grupy tworzącej minimum kadrowe, są w zupełności odpowiednie do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia, polityka personalna prowadzona w jednostce bez wątpienia sprzyja podnoszeniu kwalifikacji kadry dydaktyczno-naukowej, władze zapewniają jej warunki rozwoju i ułatwiają współpracę z podobnymi jednostkami w kraju i za granicą poprzez wzajemną wymianę. Wizytowana jednostka prowadzi bardzo intensywny program badań naukowych, związanych z prowadzonym kierunkiem studiów, badań z pogranicza obszaru nauki i sztuki. Ich rezultaty są adaptowane do wymogów procesu kształcenia, co przychodzi tym naturalniej, że studenci bardzo często biorą w nich udział.

Rekrutacja na wizytowanym kierunku ma charakter konkursowy. Zasady i procedury rekrutacji są przejrzyste i zapewniają właściwą selekcję kandydatów. Zasady oceny osiągnięć dydaktycznych studentów są znane od początku trwania zajęć dydaktycznych. Są one konsekwentnie egzekwowane przez wykładowców. Uczelnia umożliwia uczestnictwo w programach międzynarodowych i krajowych. System pomocy naukowej, dydaktycznej i materialnej w pełni sprzyja rozwojowi artystycznemu, społecznemu i zawodowemu studentów oraz skutecznemu osiągnięciu założonych efektów kształcenia. Jednostka wypracowała przejrzystą strukturę zarządzania kierunkiem studiów oraz dokonuje systematycznej, kompleksowej oceny efektów kształcenia; wyniki tej oceny stanowią

podstawę rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji zorientowanej na doskonalenie jakości jego końcowych efektów.

W opracowaniu programów kształcenia oraz dostosowaniu efektów kształcenia do oczekiwań rynku pracy zaangażowani są interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni. Plany studiów i programy kształcenia podawane są do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie ich na stronie internetowej Wydziału. Kryterium udziału pracowników, studentów, absolwentów oraz interesariuszy zewnętrznych w procesie podnoszenia jakości kształcenia jest spełniony. Uczelnia zapewnia bazę materialną, niezbędną do osiągnięcia końcowych efektów kształcenia na ocenianym kierunku studiów, a także uwzględniająca potrzeby osób niepełnosprawnych. Potwierdzeniem prowadzonego bez zarzutu ocenianego kierunku rzeźba są liczne prestiżowe osiągnięcia zarówno pracowników Wydziału jak i studentów. Liczba przedsięwzięć naukowo- i artystyczno-badawczych, prowadzonych przy udziale studentów, od 2009 roku do dnia sporządzenia Raportu Samooceny, zamyka się cyfrą **28** i jest imponująca w odniesieniu do krajowych uczelni artystycznych. **31** warsztatów i wystaw studenckich, często z udziałem młodzieży zagranicznej, to kolejny znakomity rezultat prac poszukiwawczych. Natomiast pracownicy wizytowanej jednostki w omawianym czasie otrzymali **32** nagrody i wyróżnienia. Między innymi tak wysokie odznaczenia jak: Srebrne Medale *Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”*, nadane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego czy Odznaka Honorowa MKiDN *„Zasłużony dla Kultury Polskiej”* dla najbardziej zasłużonych profesorów Wydziału.

za Zespół Oceniający sporządziła
prof. dr hab. Paulina Komorowska-Birger